

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ 3 Δεκέμβρη, 6.30 μ.μ. Θέατρ. ΘΥΜΕΛΗ

«Από τη στάση
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 81 — ΔΡΧ. 50

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΟΛΑ Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΦΛΩΡΑΚΗ

Να λοιπόν που μέσα στην θαυμάσια πολιτική ατμόσφαιρα που προσέφερε η πτώση του Κασοκά, ατμόσφαιρα αναθυμιάσεων, σύγχυσης και υπερβολής εκτελέστηκε μια από τις πιο δύσκολες κινήσεις της ρωσόφιλης κλίκας του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Μίλαμε για το χτύπημα στην τάση Αλειρά, το φιλοευρωπαϊκό δηλαδή

Η συνάντηση Αλειρά - Παπανδρέου που δεν πραγματοποιήθηκε για διάφορους λόγους, όπως ήταν η προέλευση της πίεσης από την Αλκυονίδα.

Ηταν εκείνη στην οποία ο Ανδρέας κρινόταν σαν ο ισχυρός. Αυτός, προφανώς, είχε προτίεση να διαρρήσει στον ήλιο η ελπίδα ότι όρασε από την πλευρά του για την συνάντησή ήταν να μη βρίσκεται μπροστά η Λιάνη. Είναι λογική αλλιώς, γιατί η ηθική διαφορά του Αρχηγού, του που είχε σχηματίσει φανερά μέτωπο με την Μαργариτα κι είχε γίνει ο αποδέκτης δηλαδή ο πολιτικός εκφορτιστής ενός ισχυρού αντι-παπανδρέου, εννοείται μέσα στην κοινοβουλευτική ομάδα του

ΠΑΣΟΚ, δηλαδή μέσα στο πιο κεντρικό αλλά και πιο εκτεταμένο κομμάτι της Κοινοβουλευτικής εξουσίας του ΠΑΣΟΚ.

Απέναντί λοιπόν σ' ένα καταπονημένο, ηθικά, ηθικά και πολιτικά Παπανδρέου, μπορεί σε τώρα αυτός σ' τόσο χρόνια υπακοής, δευτερογενούς κοινοβουλευτικής να επιβάλλει όραση.

Πραγματικά η συνάντηση έγινε δίχως την παρουσία της Λιάνης, ο Ανδρέας έβαλε τους όρους του για τον ανασχηματισμό και τις πολιτικές γυρίσεις γενικότερα και φρόντισε να μολήσει όσο γίνεται πιο ανοιχτά για τις διαφωνίες του στον κόσμο.

Αυτές τις διαφωνίες τις αποκάλεσε «ένθετες σκιαιτίες» και αρνήθηκε να εννοηθεί ότι μπορεί κανείς να συνεννοηθεί καλύτερα με τον

και δημοκρατικό παλιό - κεντρικό κομμάτι του ΠΑΣΟΚ.

Ήταν μια κίνηση αιφνιδιαστική και αποφασιστική όπως όλες όσες κάνει ο άσος του πραξικοπηματισμού και της εντροπίας Παπανδρέου. Φάνηκε έτσι για μια ακόμα φορά ότι οι μεγάλοι αντιδραστικοί όπως και οι μεγάλοι προοδευτικοί ηγέτες βρίσκουν πάντα τη δύναμη να εκτελούν την ιστορική α-

Καραμάνη παρα με τον Παπανδρέου.

Ο Παπανδρέου απάντησε ταχύτατα. Επισκόφηκε την επόμενη μέρα την κοινοβουλευτική ομάδα. Την διαβεβαίωσε για τα θερμά του αισθήματα, την υποχρέωσε να χειροκροτήσει, προκάλεσε τον Αλειρά να τον διαφύσει μπροστά σ' όλους ότι η συνάντησή τους ήταν φιλική και έγινε για να πραγματοποιήσει το πραξικόπημα του μετά από δύο μέρες.

Το πραξικόπημα έγινε Κυριακή το βράδυ μέχρι τη ξημερώματα της Δευτέρας 14 Νοέμβρη. Το σύνθημα ήταν «κάτω η αποστασία» και κινητοποιήθηκε ο πασοκικός μηχανισμός σ' όλη την Ελλάδα σε μια διαδικασία που θύμιζε εκκομμουνιστική επιχείρηση του τρίτου παζ.

Όλη αυτή η πασοκική καθυστερημένη κρατική γραφειοκρατία και ό-σοι μείνανε από την μικροαστική τάξη να το υποστηρίζουν, βγήκαν νευρικά στους δρόμους σαν τα

φαντάσματα και γραφον συνθήματα στους τοίχους ενάντια στην «αποστασία».

Ήταν στην πραγματικότητα μια κίνηση έκφοβισμοί και ταυτόχρονα μια κίνηση ιδεολογικής σιτιστικής γύρω από ένα πισωπλάτο πολιτικό χτύπημα και δίχως καν να προηταί ο αντιπάλος να απολογηθεί.

Αυτή η γνήσια φασιστική μέθοδος είχε το αποτέλεσμα της. Την άλλη μέρα ο Αλειράς αναγκάστηκε να δηλώσει πιστή στο ΠΑΣΟΚ.

Ήταν λίγος σε σχέση με τον αντιπάλου του. Το κέρος του λιγομίλητου και ανιωματικού προέδρου της Βουλής χάθηκε μέσα στη φλόγα, αμύχηνη και απολογητική στάση του παλιού σοσιαλιστή. Μαζί με αυτό το κέρος πνίγηκε και η δυνατότητα αντίστασης της ομάδας των βουλευτών που είχαν τον Αλειρά σαν εκφορτιστή τους.

Τετοία ήταν η περίπτωση του Βερβίση - Ακριτά, Παπαδημητρίου

ποστολή τους.

Η συγκρούση αυτή ετοιμαζόταν από καιρό και η εφημερίδα μας είχε προειδοποιήσει γι' αυτήν τους αναγνώστες της παρακολουθώντας βήμα - βήμα την μεγάλη όξυνσή της, τον τελευταίο καιρό.

Και το δίχως άλλο αυτό το πολιτικό ρεύμα δεν πνίγηκε, όμως θάνατο πιο δύσκολο απ' ότι πριν να ξανασυγκροτηθεί και να κινηθεί σε μια κατεύθυνση δημιουργίας νέου πολιτικού κόμματος.

Αλλωστε κατά τη γνώμη μας, ο Παπανδρέου δεν ήθελε τόσο να εμποδίσει τη συγκρότηση αυτού του ρεύματος, όσο την κίνηση του έλεγε και εναντίον στο ΠΑΣΟΚ.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΑΣΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑ

Ο Κουτσογιώργας ήταν ο πιο καλός σύμμαχος του Παπανδρέου σ' αυτό το πολιτικό πραξικόπημα. Ο Κουτσογιώργας σαν εκφορτιστής του ρεύματος των αντιδρώων, αντικαταστάθηκε, «αιτιοδυναμικών» του ΠΑΣΟΚ είναι ο πιο μεγάλος εχθρός του φιλοευρωπαϊκού και σιτιστικού φιλοκαρμανλικού

κέντρον μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Κι όμως εχθρός του Κουτσογιώργα μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι ο Αλειράς.

Σ' αυτόν λοιπόν χρώσει το χτύπημα ο Παπανδρέου σύμφωνα με την αγαπημένη του μέθοδο να εμφανίζει τον εαυτό του ότι χτυπάει ένα ρεύμα επειδή σέρνεται από ένα άλλο. Έτσι μπορεί να παριστάνει το διαίτητή και να μείνει αλώβητος, ενώ ταυτόχρονα διασπάει βαθιά τους αντιπάλους τους. Αυτή τη μέθοδο θα την χρησιμοποιήσει μέχρι την τελευταία στιγμή. Δεν θα ριφωκινδυνώσαμε μια δύσκολη πρόβλεψη αν λέγαμε ότι το επόμενο χτύπημα που προορίζει ο Παπανδρέου για τον Κουτσογιώργα θα το εμφανίσει σαν αλειρική πρόβλεψη.

ΤΟ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Το ψευτοΚΚΕ έπαιξε το παιχνίδι που παίζει ο... όλες τις αναλύσεις ΠΕ-ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Πέθανε ο Κυργιάννης - Λακαρέας

ΕΝΑΣ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΓΝΗΣΙΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΚΚΕ

Στις 20 Νοέμβρη μια μεγάλη καρδιά, έπαψε να χτυπά. Ο λαϊκός αγωνιστής, ο κομμουνιστής Κώστας Κυργιάννης - Λακαρέας έφυγε από κοντά μας μετά από μακρόχρονη ασθένεια.

Τη Δευτέρα το μεσημέρι σε μια σιμνή τελετή χωρίς παπάδες, τάφηκε αγκαλιά με την κόκκινη σημαία που αγάπησε και τίμησε σ' όλη του τη ζωή στο νεκροταφείο του Ζωγράφου.

Η ΟΑΚΚΕ αποτελείώντας ύστατο φόρο τιμής στο μεγάλο αυτό αγωνιστή τον χειρέθηκε με δύο λόγια πάνω στο μνήμα καταθέτοντας στη σφόδρα του 3 κόκκινα γρανάζια.

Τα τρία μεγάλα όχι που ο Λακαρέας βροντοφώναζε σ' όλη του τη ζωή.

- Όχι, στον χιτλερικό φασισμό.
- Όχι, στον αμερικανόδοξο μοναρχοφασισμό.
- Όχι στον ρωσικό σοσιαλφασισμό.

Ο Λακαρέας ήταν σύμβολο αντίστασης της ηρωικής προσφυγιάς στην Τσακόνδη απέναντι στην λαιλαπα του χρονοφασισμού.

Ήταν σύμβολο ασιγαστής επαναστατικής πάλης πάνω στην υπεράσπιση των αρχών του κομμουνιστικού κόμματος από τον ρεβιζιονισμό και την απεπανάσταση.

Ήταν άξιο παιδί του παλιού ηρωικού ΚΚΕ που σ' όλη του τη ζωή κράτησε ψηλά τον τιμημένο τίτλο του μέλους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ανυπόταχος, αλύγιστος, ταξικά περήφανος, περιφρόνησε όλες τις διώξεις των σοβιετικών σοσιαλφασιστών που μετά το 1956 επιτέθηκαν με όλα τα μέσα για να λυγίσουν τους Έλληνες κομμουνιστές της Τσακόνδης.

Όυτε η εξορία στη Σιβηρία, ούτε τα ψυχιατρεία, ούτε οι φυλακές και οι κάθε είδους διώξεις έκαναν το μεγάλο αυτό αγωνιστή να απαρνηθεί τα ιδανικά της επανάστασης και του κόμματος.

Το παράδειγμα του μεγάλου κομμουνιστή ηγέτη και αρχηγού του Ν. Ζαχαριάδη έδινε έμπνευση και δύναμη στον Λακαρέα.

Οι επαναστατικές ιδέες και τα κομμουνιστικά ιδανικά έδειξαν την ανανεωτικότητά τους και τη συντριπτική τους υπεροχή απέναντι σε κάθε είδους φασισμό, στο πρόσωπο του σύντροφου Λακαρέα.

Ο Λακαρέας ήταν ένας ήρωας του λαού. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ ΝΟΘΕΙΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Τις χειρότερες μέρες στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος θυμίζει σήμερα η κατάσταση στο Συνδικάτο Μεταλλών Πειραιά.

Η ΕΣΑΚ, μπροστά στον κίνδυνο να χάσει την πλειοψηφία σ' αυτό το συνδικάτο στις φετινές εκλογές έχει περάσει σε ανοιχτά φασιστικά μέτρα απειλώντας την υγιή διεξαγωγή των εκλογών.

Το Συνδικάτο Μεταλλών στον Πειραιά για χρόνια ολόκληρα ήταν το άντρο του σοσιαλφασισμού.

Ο σοσιαλφασισμός σήμερα, με μια σειρά φασιστικά μέτρα προσπαθεί να εμποδίσει την έκφραση αυτών των διαθέσεων των μεταλλεργατών, να επιβάλλει για μια ακόμα φορά την κυριαρχία του, στηριγμένος στη βία και τη νοθεία. Ολόκληρος ο κομματικός μηχανισμός του ψευτοΚΚΕ στον Πειραιά έχει εξαπολύσει μια τεράστια καμπάνια εκφοβισμού των συναδέλφων. Γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι, πιάνουν τους μεταλλεργατές και με κάθε τρόπο προσπαθούν να τους κάνουν να μην υποστηρίξουν, ή να μην ψηφίσουν τον ΕΡΓΑΣ.

Για να το πετύχουν αυτό χρησιμοποιούν απειλές φυσικής βίας, αλλά και εκβιάζουν τους συναδέλφους με το ότι δεν θα βρισκόταν δουλειά αν θα υποστηρίξουν τον ΕΡΓΑΣ. Σ'

αυτό χρησιμοποιούν συγκεκριμένους εργοδότες που είναι μέλη τους ή κομματικοί τους φίλοι αλλά και εργοδηγούς που έχουν σε διάφορους εργοταξίους. Πέρα όμως απ' αυτό ο σοσιαλφασισμός έχει περάσει σε μια σειρά απ' ανοιχτά πραξικοπήματα.

Το μεγαλύτερο απ' αυτά, η απόφαση της εφορευτικής επιτροπής, την οποία ελέγχουν οι ολόκληροι —θα δούμε πιο κάτω πως— για εκλογές διάρκειας 15 ημερών και μάλιστα με ενδιάμεση διακοπή 4 ημερών!

Πρόκειται για ένα πρωτοφανές πραξικόπημα. Μέχρι τώρα οι εκλογές σ' αυτό το συνδικάτο είχαν διάρκεια μια εβδομάδα με το πρόγραμμα να είναι πιο μαζικές οι εκλογές. Τώρα η ΕΣΑΚ σταματάει μετά

την πρώτη βδομάδα για 4 μέρες και ξαναρχίζει τις εκλογές την Παρασκευή, το Σάββατο, και την Κυριακή, 16 - 17 - 18 Δεκέμβρη!

Ο σοσιαλφασισμός πετάει κάθε μάσκα. Χρειάζονται αυτές τις μέρες για να εξασκήσουν κάθε εκλογικό μαγειρέμα, κάθε νοθεία, κάθε παράνομη έγγραφη και διπλοψηφία, αν όσον πως στην κανονική διάρκεια τα πράγματα δεν θα πάνε καλά για τους.

Η απόφαση αυτή του σοσιαλφασισμού είναι δυνατόν να τινάξει τις εκλογές και το συνδικάτο στον αέρα.

Ο ΕΡΓΑΣ δεν μπορεί να δεχτεί ένα τέτοιο ανοιχτό πραξικόπημα. Με κάθε τρόπο θα αντισταθεί σ' αυτή την απόφαση που είναι η τελευταία μαχαίρα στη δημοκρατία

στο συνδικάτο.

Όμως δεν είναι μόνο αυτό. Προϋπόθεση για να γίνει αυτό το πραξικόπημα ήταν ο έλεγχος με κάθε τρόπο της εφορευτικής επιτροπής. Έτσι στην εκλογολογική στική συνέλευση της προηγούμενης Κυριακής και μπροστά στα μάτια του δικαστικού αντιπροσώπου έκαναν ένα νέο εκλογικό πραξικόπημα.

Στο ψηφοδέλτιο για την εκλογή της εφορευτικής έβαλαν τον υποψήφιο του ΕΡΓΑΣ τελευταίο στη σειρά, αλλοιώνοντας την αλφαβητική σειρά των υποψηφίων. Έτσι χωρίς την παραμικρή διαμαρτυρία του δικαστικού έβαλαν τους πέντε δικούς τους υποψηφίους πρώτους στη σειρά για να πάρουν πιο εύκολα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΦΛΩΡΑΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

ριπτική. Αποκάλυψε το χιπήμα φασίκο. Ήταν κι αυτό για τα ματια». Ήταν φριχτό για να παραπλανήσει, όπως και το κλισίο της βύσης του Ελληνικού, όπως και άλλο πραγματικό χιπήμα που είναι ο Παπανδρέου σε δικτατορικές δυνάμεις. Με αυτή τη μέθοδο το ψευτοΚΚΕ συμμετέχει στον καθη-γερασμό ακριβώς απέναντι στον αυθεντικό ανησυχών μετά από τα ίδια χιπήματα. Ταυτόχρονα με αυτή την στάση κρύβει και την προέλευση των χιπήματων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το ψευτοΚΚΕ έχει την εξής γραμμή:

Το '88 ο βασικός πόλος εξουσίας είναι η συμμαχική συμμαχία Παπανδρέου - ψευτοΚΚΕ. Αυτός ο πόλος ελέγχει τις στρατηγικές κινήσεις της αστικής τάξης. Αυτός ο πόλος θέλει τώρα να και βαλθεί να ελέγξει την αστική τάξη και την χώρα στην αγκαλιά της Μόσχας. Η κίνηση Αλεξρά για δημιουργία ενός νέου κόμματος είναι καθ' ύλην νόμιμη από πολιτική και συνταγματική άποψη. Η φασιστική κίνηση Παπανδρέου μέσα στη χώρα είναι η αντίστοιχη της αποστασίας του '65.

Αυτά όλα τα κρύβει το ψευτοΚΚΕ από την προπαγάνδα του. Όχι όμως εντελώς. Στο λόγο του στη Βουλή για τα σκανδαλα ο Φλωράκης λέει το εξής ανατριχιαστικό: Δοστέ την απλή αναλογική και κανείς δεν θα τολμήσει να κάνει αποστασία. Κανείς δεν θα κοιμηθεί.

Αυτή είναι μια ιστορική προειδοποίηση απέναντι σε κάθε Αλεξρά.

Εδώ βρίσκεται και το μυστικό της κίνησης Λαζαρη. Ο Λαζαρης έχει από πολύ καιρό γίνει ένας κλασικός εκκραστής της γραμμής της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ. Αυτή την κατάσταση δεν την ελασάρει μέσα στον κοιμητικό μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι δουλειά του Λαλιώτη. Την ελασάρει μέσα στο κεντρικό τμήμα του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα στην κοινοβουλευτική του ομάδα. Ο Λαζαρης χωθήκε στην κίνηση Αλεξρά και προσπάθησε, και σ' ένα βαθμό πέτυχε να εμφανισθεί σαν επικεφαλής της. Γιατί σε σύγκριση με τον Λαλιώτη αναδεδειγμένο. Αλλά αυτοπροσπονήκε τον ανήμπορο με τη γη. Τόλμησε και παραιτήθηκε (πράγμα που καθόλου δεν ενοχλεί τον Παπανδρέου μιας και θα αντικατασταθεί από άλλον πασοκίζη στην Βουλή) και εμφανίστηκε σαν υποδελνίο αδιάφορο με τους και ήθος, διαλαλώντας έντονα την εκδίκαση με την ψευτο - αριστερά.

Γι' αυτό εισέπραξε και τα συγκατακρίματα του Παπανδρέου. Αυτό επιβεβαιώνει την διαπίστωση ότι μόνο μια υποστασία επιτρέπεται σήμερα, αυτή προς το ψευτοΚΚΕ.

Αυτή η κίνηση της παραίτησης του Λαζαρη έχει ένα βαθύ νόημα. Είναι κίνηση που προετοιμάζει την εξόντωση του Κοινοβουλίου.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Όλοι οι επιδόλοι αναλιτές της αστικής τάξης είδαν σ' αυτό τον ανασχηματισμό την κληρονομία του Κοινοβουλίου και πιο πολύ το είδε αυτό η «Αριανή», δηλαδή ο ίδιος ο Κοινοβουλίου.

Ο Ίσος ανασχηματισμός εκφρά-

ζει την νίκη της προσωρινής συμμαχίας Παπανδρέου - Κοινοβουλίου πάνω στους κεντρικούς. Αυτό εκφράζεται καλύτερα με την καθαιρέση του Κοινοβουλίου και του Φλωράκη.

Όμως το σημαντικό σ' αυτό τον ανασχηματισμό είναι η άνοδος στην κυβέρνηση των τριών φιλικών προς το ψευτοΚΚΕ μελών του εκτελεστικού γραφείου Λαλιώτη, Τζουμάκας, Λαμπράκη. Ο ρόλος τους είναι να μαγαρώσουν από τα μέσα την κυβέρνηση Κοινοβουλίου την ώρα που το ψευτοΚΚΕ θα την παρεμβάλει απ' έξω. Συμμαχοί τους θα έχουν σ' αυτή την οργάνωση προσπάθεια της Ν.Δ., που έχει κύριο εχθρό της τους «αυτοδυναμικούς» τους ΠΑΣΟΚ.

— Αυτό όπως έχουμε εξηγήσει είναι απόλυτο φασικό μιας και οι «αυτοδυναμικοί» έχουν σαν κύριο εχθρό τους την Ν.Δ. αλλά και τους κεντρικούς του ΠΑΣΟΚ που θα πάρουν την προσωρινή τους εκδίκαση από τον Κοινοβουλίου.

Πιστεύουμε με λίγα λόγια πως ο Ίσος ανασχηματισμός είναι το ριζι-

μό του Κοινοβουλίου στον λαό των εθνικών. Είναι αναμφισβήτητο ότι αυτή η τάση του ΠΑΣΟΚ, που είναι η πιο απομονωμένη πολιτική ομάδα της χώρας, θα δρέψει στην διάρκεια της περιόδου που έρχεται τους καρπούς αυτής της απομόνωσης. Αυτή η ομάδα έχει μόνο εχθρούς μέσα στην αστική τάξη και έχει γίνει με τον αυταρχισμό, τον λαϊκισμό και τον σωβινισμό, της, αρκετά αντιπαθής και στον λαό.

Αυτό λοιπόν που πρέπει να περιμένουμε μέχρι το Φλεβάρη, οπότε θα πρέπει να έχει υφθεί η δίνη απλή αναλογική, θα είναι οι μεγάλες κινήσεις για καθαρά σε συνδιασμό με τις απανταίε πολιτικές και αστυνομικές προδοτικές με εργαλείο την ψευτοαναρχία και τον τροτσκισμό.

Όσο για το ποιος είναι ο πραγματικός ισχυρός στον πασοκικό μηχανισμό, αυτό θα αποδειχθεί και με το νέο εκτελεστικό απ' όπου οι θέσεις των δύο αντι - ψευτοΚΚΕ φραζιών Κοινοβουλίου - Αλεξρά θα είναι αδυνατισμένες, αλλά και με την ολόκληρη επίθεση στον Ραυτόπουλο.

ΕΡΓΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

λά τους σταυρούς που χρειαζόνταν. Παρ' όλα αυτά ο εκπρόσωπος του ΕΡΓΑΣ συγκέντρωσε 80 σταυρούς σ' ένα σύνολο 272 περίπου ψηφισάντων. Αν πάρει κανείς υπ' όψιν τον πως στις 7 Συνελεύσεις συμμετέχοντες σχεδόν μόνο τα μέλη και οι στενοί φίλοι των παρατάξεων, ενώ η πλειοψηφία των συνδικαλιστών απέχει σε ένδειξη διαμαρτυρίας στον πασοκισμό, το ποσοστό του ΕΡΓΑΣ έχει μια τεράστια σημασία και δείχνει την πραγματική κατάσταση στον κλάδο. Με αυτούς τους ψήφους ο εκπρόσωπος του ΕΡΓΑΣ εκλέχτηκε αναπληρωματικό μέλος, παρά το πραξικόπημα της ΕΣΑΚ. Όμως ο στόχος του σοσιαλφασισμού με την ανοιχτή κάλυψη του δικαστικού, επιτεύχθηκε. Η φερερική επιτροπή πέρασε στον πλήρη έλεγχο τους!

Τώρα οι μεταλλεργάτες βρίσκονται μπροστά σε ένα νέο όργιο νόθευσης της πραγματικής τους θέλησης.

Βρίσκονται αντιμέτωποι με την εισβολή 100ντάδων Κνιτών που θα έρθουν να ψηφίσουν, με ψεύτικες εγγράφες ή στο όνομα συνάδελφων που θα λείπουν σε ταξίδια ή δεν θα θέλουν να έρθουν να ψηφίσουν.

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση στις προηγουμένες εκλογές συνάδελφου που ήρθε να ψηφίσει την τελευταία στιγμή και βρίσκεται στο όνομά του στα χαρτιά να έχει ψηφίσει!

Τι είχε γίνει; Ο συνάδελφος έλειπε ταξίδι και ήρθε την τελευταία στιγμή. Η ΕΣΑΚ είχε πάρει τηλεφωνικό σπίτι του και είχε μάθει πως έλειπε. Έτσι ένας Κνιτής ψηφίσε στο όνομα του συνάδελφου!

Κανένας φασισμός όμως, καμιά βία και νοθεία δεν μπορεί να χυρίσει πίσω το εργατικό κίνημα στη Ζώνη.

Οι καρκέλες των σοσιαλφασιστών ερέτος τρέμουν γέρα. Οι μεταλλεργάτες θέλουν την αλλαγή στο συνδικάτο, θέλουν τον ΕΡΓΑΣ επικεφαλής στη διοίκηση. Προσποθή γιαυτό είναι το τσάκισμα του σοσιαλφασισμού, η διενέργεια των εκλογών σε ένα δημοκρατικό, ομαλό κλίμα.

Ο ΕΡΓΑΣ έχει απευθύνει το πιο πλατύ κάλεσμα ενότητας στη βάση όλων των παρατάξεων για την δημοκρατική αναγέννηση του συνδικάτου και την αλλαγή της διοίκησης.

Το κάλεσμα του αυτό έχει μία τεράστια απήχηση στους εργαζόμενους. Το ψηφοδέλιό του συσπειρώνει δημοκράτες από τη βάση όλων των μεγάλων κομμάτων, της Ν.Δ., του ψευτοΚΚΕ και του ΠΑΣΟΚ.

Είναι η συγκεκριμένη έκφραση του ταξικού και δημοκρατικού μετώπου στη βάση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Αυτό το μέτωπο είναι η πραγματική ασπίδα των εργαζόμενων τόσο απέναντι στην επίθεση της εργοδοσίας, όσο και απέναντι στον σοσιαλφασισμό της ΕΣΑΚ. Είναι μια

ανίκητη δύναμη! Κανένας σοσιαλφασισμός, κανένα εκλογικό πραξικόπημα δεν μπορεί να ανακόψει την πορεία τους.

Οι μέρες του σοσιαλφασισμού της ΕΣΑΚ είναι μετρημένες!

Δυστυχώς σ' αυτή τη μάχη για τη δημοκρατική αναγέννηση του συνδικάτου, δεν πρόκειται να πάρει μέρος η παραταξη της ΣΣΕΚ. Παρά τις ελάχιστες οργανωτικές δυνάμεις που έχει η ΣΣΕΚ σ' αυτό το συνδικάτο, ο ΕΡΓΑΣ προτείνει μια ισότιμη συνεργασία μαζί της, στη βάση ενός ελάχιστου προγράμματος. Και αυτό εκτιμώντας πως παρά την ταύτιση με το ψευτοΚΚΕ στην πολιτική γραμμή που έχει αυτή η παραταξη, η πρόσφατη δράση της είναι αυτίθετη στην αντιδημοκρατία και στο κατέλιό της ΕΣΑΚ.

Όμως η ΣΣΕΚ στο συνδικάτο, την τελευταία στιγμή αρνήθηκε μια τέτοια συνεργασία, και υπατάχθηκε στον σοσιαλφασισμό της ΕΣΑΚ.

Μια τέτοια στάση της ΣΣΕΚ τη βάζει αντικειμενικά στο στρατόπεδο του φασισμού της βίας και της νοθείας σ' αυτό το συνδικάτο και σ' αυτή την σοβαρή στιγμή για τον κλάδο.

Είναι τέτοια η επίθεση του σοσιαλφασισμού που δεν μπορεί να αντέξει απέναντί του κομμάτι ταλαντευής και ανεμπιστοσύνη στους εργατές.

Πέρα όμως από την ΣΣΕΚ αποκλειστικός ήταν και ο ρόλος της Ν.Δ.

Η ΕΣΑΚ αξιοποιώντας τη γραμμή του Μητροτάκη για συμμαχία με το ψευτοΚΚΕ, βρήκε σαν σοσιβίο την ΔΑΚΕ.

Μετά από συμφωνία όπως φαίνεται η ΔΑΚΕ συγκροτήσε ψηφοδέλιό με στόχο να εμποδίσει το ρεύμα της αντίθεσης στον σοσιαλφασισμό να πάει στον ΕΡΓΑΣ. Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση του εκπροσώπου της ΔΑΚΕ στη συνέλευση.

— Μετά από 2 χρόνια αποστίας, αποφάσισα να ασχοληθώ για να σώσω τη διοίκηση, δηλαδή την ΕΣΑΚ!

Είπε χοντρα - χοντρα κάτω από τα χειροκροτήματα των ΕΣΑΚιτών!

Το ίδιο και η ΠΑΣΚΕ, η οποία για πρώτη φορά χιπήσε τον ΕΡΓΑΣ με το ίδιο επιζητήρημα της ΕΣΑΚ, παίρνοντας σαν ανταμοιβή τις φιλοφρονήσεις της ΕΣΑΚ!

Όλοι τους λοιπόν έσκισαν τη μέση στον σοσιαλφασισμό. Γραβήχθηκαν από την ΕΣΑΚ σε ένα αντι-ΕΡΓΑΣ μέτωπο προσφέροντας τις πιο καλές τους υπηρεσίες.

Όσο όμως ενωνόταν οι αντιδραστικές ηγεσίες των αστικών κομμάτων με τον σοσιαλφασισμό, τόσο η ίδια τους η βάση ενωνόταν και κινητοποιείται γύρω από τον ΕΡΓΑΣ.

Τόσο πιο δυνατά σφιρηλατείται το ταξικό και δημοκρατικό μέτωπο στη Ζώνη.

Και αυτό θα βάλει τέλος στην κληρονομία τους!

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ ΣΤΗΝ ΓΣΕΕ

Τα πραγματικά πολιτικά μέτωπα και οι οξυμμένες αντιθέσεις στους κόλπους της αστικής τάξης φαίνονται για μια ακόμη φορά ολοκάθαρα στις εξελίξεις στη ΓΣΕΕ. Έχουμε γράψει σε πρόσφατο άρθρο πως η νίκη του Ραυτόπουλου, στη ΓΣΕΕ ήταν μια προσωρινή νίκη και πως το φιλοσοσιαλιστικό μπλοκ μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ ετοίμαζε την αντιμετώπιση του.

Πράγματι λίγες βδομάδες μετά το συνέδριο του Ραυτόπουλου η αντιμετώπιση αυτή εκδηλώθηκε. Και βέβαια όχι όπως θα περιμέναμε ίσως μερικοί με κάποιες απεργίες ή συγκέντρωσεις και διαδηλώσεις. Όχι!

Αλλά έτσι όπως αντιμετώπιζεται ο σοσιαλφασισμός και κάθε πραξικοπηματισμός μέσα από τα όργανα του κράτους, μέσα από ίντριγκες και συνωμοσίες!

Ποιος μπορεί σήμερα να αρνηθεί την ύπαρξη και την κοινή δράση του φιλοσοσιαλιστικού μπλοκ για το παρτίσο της ΓΣΕΕ;

Όταν ίδιος ο Τζουμάκας με δηλώσεις του δέχεται την ύπαρξη «σκανδαλώδους ΓΣΕΕ» και ένας αριθμός — που σύμφωνα με πληροφορίες του τόπου ανέρχεται σε 50 — συνδεδεμένων της ΠΑΣΚΕ με υπεύθυνες δηλώσεις του Ν. 105 αρνούνται ότι ψηφίσαν τον Ραυτόπουλο, όταν ο «Ριζοσπάστης» γράφει όντως υπέρ του Τζουμάκα για την στάση του στη ΓΣΕΕ και ο «Δημοκρατικός Λόγος» δεν ξέρει τι να πει:

Η πάλη στη ΓΣΕΕ είναι μέρος της συνολικότερης πάλης για την πολιτική εξουσία. Τα πραγματικά μέτωπα και οι μέθοδοι τους βγαίνουν στην επιφάνεια.

Το ροσάοιλο μπλοκ δεν μπορεί να πάρει την εξουσία στηριγμένο στους εργατές. Αντίθετα πίσω από τις πλάτες των εργατών καταφεύγει στην συνωμοσία. Έκλεψαν το μητρώο των ψηφισάντων στο λεγόμενο συνέδριο της ΓΣΕΕ από το Πρωτοδικείο και τώρα καταφεύγουν στα δικαστήρια ζητώντας ακύρωση του συνεδρίου και διορισμό διαπραταξιακής διοίκησης!

Ο Ραυτόπουλος πραγματικά δύσκολα μπορεί να αντέξει σ' αυτή τους τη νέα επίθεση.

Γιατί βρίσκεται όχι μόνο απομονωμένος από τους εργατές, αλλά βρίσκεται στη μέση δύο πυρών. Έξω από το ΠΑΣΟΚ, από την ΕΣΑΚ και μέσα από το ΠΑΣΟΚ από τη φιλο-ψευτοΚΚΕ φράζια του Τζουμάκα, και τα χειρότερο δεν έχει πολιτική γραμμή να αντιδράσει.

Με 50 συνδεδεμένους να δηλώνουν πως δεν ψηφίσαν και με κλημένο το μητρώο των ψηφισάντων δύσκολα μπορεί να υποδείξει πως δεν έκανε νοθεία.

Εδώ αξίζει να αναφέρουμε πως πρώτα βγήκε η κλοπή του μητρώου και μετά έπρεξαν οι 50 να κάνουν τις δηλώσεις τους!

Οι μέθοδοι του φιλοσοσιαλιστικού μπλοκ στη ΓΣΕΕ είναι ενδοικτικές των μεθόδων που ακολουθεί αυτό το μπλοκ για την άνοδο του συνολικότερα στο κράτος και στην πολιτική εξουσία.

Μέσα από αριστερά λόγια καλύπτει την συνωμοσία και την ίντριγκα. Και αφού αυτή εκδηλώθηκε στο μεγαλείο της, καλεί και τους εργατές να την στηρίξουν.

Έτσι με θράσος το ΕΚΑ καλεί σε συγκέντρωση τους εργατές(!) στις 29 Νοέμβρη στην Ομόνοια για να στηρίξουν τη δικαστική του προσφυγή.

Θα πάρουν όμως για μια ακόμη φορά την απάντηση που τους αξίζει. Οι εργατές έχουν παίξει προ πολλού να μαινούν στα παιχνίδια τους και στις συνωμοσίες τους. Αυτό είναι που εντείνει την κρίση μέσα στις γραμμές τους, που όλο και πιο πολύ αποδοσμεύει αγωνιστικές δυνάμεις για την ανάπτυξη ενός ταξικού και δημοκρατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Είναι χαρακτηριστικό πως και μέσα στους κόλπους της «αριστερής συμπαράταξης» η ΕΣΑΚ δεν μπορεί πέρα από τα συνεταιρικά της «ΕΑΡ» να βρει υποστηρικτές της συνωμοσίας της.

Η αποκάλυψη και η απομόνωση της είναι μεγάλη. Πέρα όμως από τα πραξικοπήματα και την οξυμένη της αντιπαράθεσης ανάμεσα στα διαφορετικά τμήματα της αστικής τάξης για την ηγεμονία, υπάρχει πιο έντονα από κάθε φορά η ενότητα τους ενάντια στα οικονομικά αιτήματα και τις άμεσες ανάγκες των εργαζομένων.

Η κρίση στη ΓΣΕΕ δίνει κάθε δικαίωμα στον Ραυτόπουλο ακόμα και να σταματήσει κάθε διαπραγματευση πάνω στην Συλλογική Σύμβαση, ενώ από την άλλη, για την λεγόμενη «αριστερή αντιπολίτευση» μετατρέπεται το κύριο μέτωπο πάλης στο ζήτημα της ΓΣΕΕ και όχι στο ζήτημα των συμβάσεων.

Με αυτό το επιχείρημα στο προσπαθήσει η ΕΣΑΚ να σβήσει αντιθέσεις μέσα στις γραμμές της ανθρώπων που θα θέλουν ένα απεργιακό κίνημα για αυξήσεις. Εμείς δεν θα στεναχωρηθούμε καθόλου για το ότι η ΕΣΑΚ δεν θα κάνει κύριο το ζήτημα των συμβάσεων. Καλύτερα για το εργατικό κίνημα!

Γιατί έτσι και μέσα από την αποκάλυψη τους θα μπορέσουν οι εργατές να οργανώσουν την πάλη τους για το ψωμί έξω από τις διασπαστικές και προδοτικές 24ωρες ψευτοαπεργίες τους.

Ο αγώνας για την ανατροπή της πολιτικής της πείνας με την κατάχτηση πραγματικών αυξήσεων στα μεροκάματα, δεμένος με τον αγώνα για την υπεράσπιση και την ανάπτυξη της εργατικής δημοκρατίας στα συνδικάτα είναι σήμερα πρωταρχικό καθήκον των κομμουνιστών και όλων των πρωτοπόρων συνδικαλιστών και εργατών.

Πέθανε ο Κυργιάννης - Λακαρέας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Ένας ήρωας που δεν θα αρήσει η στιγμή που θα τιμηθεί όπως του πρέπει από την εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό.

Τότε που οι αντιδραστικοί θα πεθαίνουν σαν αντιδραστικοί και οι ήρωες σαν ήρωες.

Τότε που θα σηκωθεί και πάλι ψηλά η κόκκινη σημαία όπως την κράτησε στα χέρια του κατακοκκίνη και καθαρή ο σ. Λακαρέας.

Τότε που η αλήθεια η κομμουνιστική, η Κουκουδική αλήθεια θα λάμψει πάνω στο νύμφα και στο σκοτάδι της αντικομμουνιστικής συμμορίας του σοσιαλφασισμού της κλίμας του Φλωράκη και των φασιστικών της. Μπάριμα - Κώστα, η ώρα αυτή δεν θα αρήσει.

Στο υποσχόμαστε για μια ακόμα τελευταία φορά.

Ξεκουράσου ήσυχος δίπλα στην αιμάνηστη συντροφισσα σου Αυγή.

Τιμή στον ήρωα του λαού Κώστα Κυργιάννη - Λακαρέα!

Τιμή στο κόμμα που τον ανάβρεψε!

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η «ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ» ΤΟΥ ΑΛΕΥΡΑ

Η «απλή αναλογική» του Αλεξρά και η «απλή αναλογική» του ψευτοΚΚΕ. Μια υπόθεση.

Είναι γνωστό ότι και η τάση Αλεξρά μιλάει τώρα για «απλή αναλογική» αφού ακόμα και μέχρι πριν λίγους μήνες ήταν αντίθετη σ' αυτήν. Γιατί έγινε αυτή η στροφή και γιατί δεν ταυτίζεται αυτή η στροφή με τα ταχτικά συμφέροντα του ψευτοΚΚΕ και του Παπανδρέου; Γιατί παραπέρα υπάρχει αντίθεση Παπανδρέου - Αλεξρά αφού υπάρχει συμφωνία στο ζήτημα κλειδί της φάσης;

Νομίζουμε ότι η πηγή της διαφοράς βρίσκεται στο ότι η «απλή αναλογική» του Αλεξρά οδηγεί σε σχηματισμό κεντρικού πολιτικού κόμματος και συγκυβέρνηση στη συνέχεια με τη Ν.Δ. ή με τμήμα της, ενώ η «απλή αναλογική» του ψευτοΚΚΕ και του Παπανδρέου οδηγεί σε συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ.

Η τάση Αλεξρά μέχρι τώρα δεν ήθελε την «απλή αναλογική» γιατί πλάστευε στη δυνατότητα αυτοδύναμης κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ από την ώρα που έπαψε να φαίνεται ένα τέτοιο ενδεχόμενο κάτω από την επίδραση της ίδιας της παρακμής του ΠΑΣΟΚ αλλά και της αποστασιακής ταχτικής του ίδιου του Παπανδρέου, η τάση Αλεξρά υποθέτουμε την «απλή αναλογική».

Που μπορεί να διαφέρει λοιπόν αυτή η απλή από την απλή του Φλωράκη. Ξεκινώντας από τις διαφορετικές πολιτικές κατευθύνσεις που κρέπεται αυτή να εξυπηρετεί, και μόνο με αυτή τη συλλογιστική μπορούμε να κάνουμε την υπόθεση και μόνο την υπόθεση ότι η διαφορά τους βρίσκεται στο ζήτημα του σταυρού.

Αν ο Παπανδρέου υποθέτουμε «απλή αναλογική» χωρίς σταυρό τότε οι κεντρικοί θα εξοντωθούν και δεν θα εκλεγθούν παρά ελάχιστοι. Αυτοί έχουν συμφέρον από απλή και σταυρό. Όμως έτσι μπορούν αμέσως μετά τις εκλογές να ριζούν οποιαδήποτε κυβέρνηση Παπανδρέου - Φλωράκη. Γι' αυτό οι Παπανδρέου - Φλωράκης δεν θα δεχτούν κατά τη γνώμη μας το σταυρό.

Βέβαια όσο οι κεντρικοί μιλάνε μόνο για «απλή αναλογική» και όχι για σταυρό, το ψευτοΚΚΕ δεν έχει κανένα λόγο να ανοίξει ένα ανοιχτό πόλεμο εναντίον τους. Προς το παρόν αρκείται στην συντριβή κάθε κίνησης «αποστασιακής».

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΠΗΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

— Η εκδήλωση της ΟΑΚΚΕ στο θέατρο ΘΥΜΕΛΗ —

Σε άρθρο για την επέτειο του Πολυτεχνείου στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής είχαμε εντοπίσει ότι «Η προσπάθεια καπήλωσης της λαϊκής εξέγερσης του Νοεμβρίου ξεκινάει από την πρώτη κιόλας επέτειο και ότι «Αυτό, όμως που υπήρξε ο μεγάλος κίνδυνος ήταν το ψευδοΚΚΕ που ενώ ποτέ δεν θέλησε την κατάληψη του Πολυτεχνείου, που ενώ μέσα από επίσημα όργανά του τον Δεκέμβριο του '73 την κατάληψη σαν έργο προβοκατορίας, ήρθε ένα χρόνο μετά να παραστήσει τον κύριο παράγοντα της εξέγερσης». Επιστημόναμε επίσης ότι: «Αυτοί που μέσα στο πραγματικό πολυτεχνείο φούντωσαν το αντιαμερικανικό, αντιιμπεριαλιστικό σιγήματα και ζήτοιαν να φωνάζονται μόνο φοιτητικά αιτήματα, τώρα με τον καιρό του Νοεμβρίου σε αντιαμερικανική φοιτητική εξέγερση. Αυτό είναι ένα το περιχόμενο κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους» και ότι: «Η Πολυτεχνείο που δεν απαντάει στις σημαντικές ανησυχίες του λαού, δεν είναι δυνατό να υπάρχει το λιγότερο με το αρχικό του κίνητρο. Από αυτή την άποψη ο λαός αρνείται όχι το Πολυτεχνείο γενικά, αλλά τη δημιουργία του σοσιαλισμού, που τον χρησιμοποιεί στη δημιουργία των πολιτικών ανιστοριών».

Αυτές οι αρχικές μας εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν από συζητήσεις που κάναμε μέσα στο λαό. Ήταν φανερό πως αυτοί είχε γυρίσει την πλάτη σε αυτό το Πολυτεχνείο και κατ' επέκταση οι διαθέσεις του απέναντι στην ίδια την καθιερωμένη χρονιάτικη πορεία ήταν από χλιαρές μέχρι και αρνητικές. Αυτή η στάση είχε τις ρίζες της, όπως γράφαμε σε σχετική προκήρυξη μας στο γεγονός ότι: «Σ' αυτή την πορεία κυριαρχεί πολιτικά και οργανωτικά η αρχαιολογική τάξη. Ηιο σοσιαλισμικά κυριαρχεί πολιτικά και οργανωτικά με τετατο μάλιστα τρόπο, ώστε αντικειμενικά μ' αυτή την πορεία κατά κύριο λόγο να εξελιχτούν οι αντιδραστικοί πολιτικοί στόχοι αυτού του κόμματος τόσο μέσα όσο και στρατηγικά» και ότι «Τμήμα αυτής της κυριαρχίας είναι η άγνοια στο τέλος της πορείας, ενός αναρχικού μπλοκ που άρπασε από τις γραμμές του να ζι-

κνηθούν οι μεγάλες προβοκατορές ενάντια και στην πορεία αλλά και στις πολιτικές εξελίξεις γενικότερα. Το αναρχικό μπλοκ που κινήθηκε έτσι μόνο τα τελευταία χρόνια, αφού συμβολιστικά με την ΚΝΕ, έκανε αδύνατη κάθε εξέγερση για το εθνικό χαρακτήρα της πορείας, και απάντησε ιδιαίτερα τις μάζες από το να υπονομιμασθούν στις αντιπολιτευτικές δυνάμεις της πορείας που βρίσκονται προς το τέλος της. Αμέσως αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης ήταν, σταδιακά οι πλατεί, δημοκρατικές, μάζες να αποτραβηχθούν από αυτή την πορεία, να σταματήσουν να συμμετέχουν και να μην εκφράζονται».

Όταν το κόκκινο γίνεται μαύρο, όταν μια επέτειος είναι εκείνη του Πολυτεχνείου έχει καπηλευτεί και ξεφτιλιστεί, τότε οι πραγματικοί κομμουνιστές πρέπει να ξανασηκώσουν το λάβαρο του Πολυτεχνείου, να του ξαναδώσουν το πραγματικό του νόημα, εκείνο μιας λαϊκής εξέγερσης η οποία συνέβαλλε σημαντικά στην πτώση της χούντας. Εκφράζει τη διάθεση του λαού να παλέψει και να πετάξει έξω από τη χώρα κάθε ιμπεριαλισμό όχι μόνο τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Αυτό που χρειάζεται αυτή τη στιγμή είναι η εντόπιση εκείνων που αποτελούν τους κύριους εχθρούς του λαού σήμερα, να αποκαλυφτεί το πολιτικό παιχνίδι που παίζουν και η ανάπτυξη του εργατικού και δημοκρατικού κινήματος ανεξάρτητα και ενάντια στην προσπάθειά τους (των κομμάτων και τμημάτων της αστικής τάξης και ιδιαίτερα της νέας δεξιάς και του ψευδοΚΚΕ) να το χρησιμοποιήσουν στη διαμάχη που έχουν αναμεταξύ τους. Αυτή η διαμάχη έχει σχέση με το ποιος απ' αυτούς θα έχει το πάνω χέρι και βρίσκεται έξω από τα συμφέροντα του λαού.

Αυτό κάνει η ΟΑΚΚΕ όταν παλεύει όχι μόνο τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό αλλά και μάλιστα τον σοσιαλϊμπεριαλισμό που προσπαθούν να φέρουν στη χώρα μας είτε το φασισμό είτε ένα άδικο διχασμό του λαού. Αυτό κάνει η ΟΑΚΚΕ όταν αποκαλύπτει τη φυσιογνωμία όχι μόνο της Ν.Δ. αλλά και

της νέας δεξιάς με κυρίαρχη τη συμπίεση Παπανδρέου - Φλωράκη. Αυτό κάνει η ΟΑΚΚΕ όταν παλεύει για την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ. Τα καθήκοντα αυτά μας επιβάλλει το Πολυτεχνείο σήμερα.

Έτσι η απόφαση της Κ.Ε. της ΟΑΚΚΕ για την πραγματοποίηση συγκέντρωσης σε θέατρο την ημέρα της επέτειου του Πολυτεχνείου ήρθε σαν όρμηφο καρφόν να εκφράσει αυτές τις διαθέσεις των μαζών, αυτές τις ανάγκες του επαναστατικού κινήματος. Η απόφαση αυτή έπαιρνε υπ' όψη ταυτόχρονα την αναγκαιότητα συγκρότησης παραπάνω δυνάμεων πάνω σε μια τέτοια γραμμή για τη διαμόρφωση των συνθηκών εκείνων που θα επέτρεπαν στη συνέχεια την πραγματοποίηση μιας πορείας για το Πολυτεχνείο με σωστό περιεχόμενο.

Η οργάνωση δούλεψε με ενθουσιασμό για την προπαγάνδη της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε με αφίσσα που κατήγγειλε την καπήλεια και τον εξευτελισμό του Πολυτεχνείου και προκήρυξη στην οποία αναφερθήκαμε προηγουμένως.

Αποδείξη της απήχησης που είχε το κάλεσμα αυτό της ΟΑΚΚΕ ήταν ο πρωτοποριακός αλλά ταυτόχρονα και μαζικός χαρακτήρας που είχε η συγκέντρωση. Την ίδια στιγμή η καπηλευμένη πορεία είχε πολύ λιγότερο κόσμο από πέρυσι και από τα πρώτα χρόνια μετά το Πολυτεχνείο, και οι αναρχικοί που άφησαν να εκδηλωθούν μέσα από τις γραμμές τους οι καθιερωμένες προβοκατορίες με τις ευλογίες του ψευδοΚΚΕ, ήρθαν να επιβεβαιώσουν τις εκτιμήσεις μας.

Η συγκέντρωση αρχίζει με αναφορά στους στόχους της συγκέντρωσης ο σ. Ν. Μαστοράκης.

Στη συνέχεια διάβασε το χρονικό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου συντρόφισσα. Στη συνέχεια ο γραμματέας της Κ.Ε. σύντροφος Η. Ζαφειρόπουλος έκανε την κεντρική εισήγηση.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. Η. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

...οι κομμουνιστές, δεν συμμετέχουν σε αυτό που λέμε χρονιάτικη πορεία για το Πολυτεχνείο. Πολλοί μας είπαν, από κείνους που υπερασπίζονται ιδιαίτερα αυτή την τελετή από την πλευρά των ηγετικών ενδυνάμων, και πιο ειδικά τους λεγόμενοι ΚΚΕ, ότι οι το είναι απαράδεκτο. Μέχρι τέλος πρέπει να γιορτάζεται αυτή η επέτειος με μια πορεία και να πρέπει να «σαι μέσα, ότι και να λέει η πορεία ότι και να κάνει, ήρεπα να συμμετέχεις. Όταν όμως φέρω τη θέση αυτή στο λαό, στον υφιστάτο δημοκρατικό και προοδευτικό κόσμο, όταν βγαλάμε την αφίσσα και την κολήσαμε στην Αθήνα: «Οχι στην καπήλεια και στον εκφυλισμό του Πολυτεχνείου», είχαμε μόνο θετικές αντιδράσεις, συζητήσεις, μέχρι ενθουσιασμού, γιατί πραγματικά έχει νοιώσει ο λαός ότι κάτι κακό συμβαίνει κάθε φορά στην επέτειο του Πολυτεχνείου, κάτι πολύ σάπιο και χρεωστικό. 15 ολόκληρα χρόνια για να ολοκληρωθεί αυτή η εξέλιξη, όχι ακόμα σαν συνείδηση αλλά σαν λαϊκό ενστικτό.

Αυτός είναι ο λόγος που πηγαίνουν στην πορεία τους - δεν είναι οργανωμένοι στα ψευτο - αριστερά κόμματα και στις ψευτο - επαναστατικές οργανώσεις.

Η τελευταία φορά που πήγαμε ήταν πέρυσι, θεωρώντας ότι υπήρχε ακόμα ένας ανεξάρτητος δημοκρατικός κόσμος που πίστευε ότι έπρεπε να γίνει αυτή η πορεία, που στεκόταν στα πεζοδρόμια, και που περίμενε να δει κάποια δύναμη τιμής, κάποια φωνή επαναστατική. Κατεβαίναμε όμως κάθε φορά σε μια πορεία που το συντριπτικό μεγαλύτερο τμήμα της φωνάζει τα συνθήματα της «Κ»-ΝΕ. Ένα μπλοκ από 30, 40, 50, 70 ανθρώπους (που είμασταν εμείς) φώναζαν: «Οχι! Αμερική ούτε Ρωσία!». Πέρυσι είπαμε να είναι σχεδόν άδεια τα πεζοδρόμια, να γίνουν τα προβοκατορίες πίσω στους αναρχικούς και μπροστά... η «Κ»-ΝΕ. Είμασταν ανάμεσα στο αμόνο και το σφιρί. Μπροστά αυτοί με τα στεφάνια τους, η αστική τάξη, τα Υπουργεία, αυτοί που είχαν κληθεί αυτή την εξέγερση, αυτοί που ριχνούν στο τρίημερο τα κροκοδείλια δάκρυα και τους ύμνους. Αυτοί είναι μπροστά οι εχθροί του λαού. Πάντα μπροστά σε αυτή την πορεία οι γραφειοκράτες, οι αστοί, τα κομμάτια μπου που χρώτησαν τότε το Πολυτεχνείο. Εκεί μπροστά η κατάσταση, είναι σχετικά ήσυχη. Πιο πίσω βρισκόμαστε εμείς, και στο τέλος το μπλοκ των αναρχικών, από μέσα τους ξεκινάει μια σειρά προβοκατορίες. Αυτές είναι οι τελευταίες σκέψεις. «Η γαλέρα του πλοίου».

Πάνω είναι αυτοί που κανονίζουν την

γιορτή τους, την τελετή τους, και πίσω αυτοί που βρίσκονται κάτω στις μηχανές έτοιμοι να δεχτούν ανά πάσα στιγμή προβοκατορίες.

Ο κόσμος εξοικονομείται από τους όμορους και όπως σε κάθε επέτειο για το Πολυτεχνείο, ιδίως τα τελευταία χρόνια, γίνεται μια μεγάλη πολιτική πρόκληση. Έτσι φέτος ο κόσμος δεν πήγε. Έχει ήδη εκτεθεί το Πολυτεχνείο.

Αυτό ήρθαμε εδώ να το πούμε. Γιατί αυτή η απόσπαση από το Πολυτεχνείο.

Γιατί πια δεν μιλάει στην καρδιά του κόσμου.

Γιατί εμείς αναγκαστήσαμε να ερθούμε σε ένα κλειστό χώρο και να κανονίσει μια εκδήλωση.

Μια εκδήλωση που βασίζεται περισσότερο σε ανάλυση, ενημέρωση, διώφηση. Μια εκδήλωση για το πως πρέπει να πάμε, ώστε να μπορούμε κάποια ώρα να δημιουργηθεί μια κατάσταση τέτοια, ώστε πρύτερες δημοκρατικές δυνάμεις να μπορέσουν να διαδηλώσουν για το Πολυτεχνείο και να γίνουν μια αξιοπρεπής έτσι ώστε να την πληρώσει ο κόσμος. Να πραγματοποιηθεί κάποια στιγμή μια πραγματική πορεία επέτειου. Τι είναι στο βάθος αυτό το φαινόμενο; Είναι μια μεγάλη ιστορική αντιστροφή, μια απύτη πρώτου μεγέθους. Είναι σύγχρονο φαινόμενο - τις επετείους να τις γιορτάζουν αυτοί που σήμερα κτυπάνε τον λαό ενώ ντυνόνε τους αγώνες του χθες.

Εκείνοι που είναι ασυνήθιστο είναι αυτοί που χροπήσε τον αγώνα, αυτοί τον ίδιο τότε, σήμερα να εμφανίζονται σαν κατ' εξοχήν υφιστάτη της του. Αυτό συμβαίνει με τις ψευτο - αριστερές δυνάμεις που κοπήλητησαν τελικά το Πολυτεχνείο, αλλά και με την αστική τάξη συνολικά.

Τις ονομάζουμε ψευτο - αριστερές γιατί αυτοί παραλίγο να άδουσαν το θάνατο κτήνημα τότε. Τότε στις 14 του Νοεμβρίου εμφανίστηκαν 300 άνθρωποι στο Πολυτεχνείο, σπινθήρας μιας εξέγερσης. Ήταν σαν μια φλογισσα που μπαίνει στο Πολυτεχνείο και λέει: «Εδώ θα μείνω». Η «Κ»-ΝΕ που ήταν μέσα στο Πολυτεχνείο λέει «Θα φύγετε». «Θα μείνουμε». «Τότε φεύγουμε εμείς». Γυρνούνε έξω. Κάθονται αυτοί, κλείνουν οι πόρτες. Αυτό είναι το Πολυτεχνείο. Μόλις το βλέπουμε αυτό οι απ' έξω, μπαίνουν μέσα και παίρνουν την ηγεσία, παίρνουν το ραδιοφωνικό σταθμό, παίρνουν το μικρόφωνο και ενώ η εξέγερση ξεκινάει με Λαοκρατία, κτάται οι Αμερικανοί - αρχίζουν και την πελεκάνε να την κάνουν «κατο» ο Παπαδόπουλος», σκέτα, και να φέρει ο κοινωνικό σκέλος. Ίσα να πείσει ο Παπαδόπουλος που και αυτό δεν το θέλουν στην αρχή. Αυτοί θέλανε βί-

βλια, καλύτερες σπουδές, καλύτερη παιδεία. Μια χώρα ολόκληρη στέναζε κάτω από ένα φασισμό και αυτοί θέλανε παιδεία. Μα δεν κάνανε τίποτα αλλοιωτικό από αυτό που λένε σήμερα. Και σήμερα λένε «παιδεία, δώστε μας βιβλία». Την ώρα που το κεντρικό ζήτημα για την ίδια την εκπαίδευση φερ έπιπιν, είναι ότι δεν βρισκόμα δουλία και για τον εργατή ότι πεινάει.

Αυτοί είναι διατεθειμένοι για τις

πολιτικό ρόλο.

Αυτός χώρος όμως οι πολιτικές εξελίξεις είναι άμεσα δεμένες με αυτό το φαινόμενο. Είναι άμεσα δεμένες, γιατί αυτή η πορεία έχει γίνει ένα έμβολο πίεσης των πολιτικών εξελίξεων. Όχι μόνο η πορεία βέβαια, αλλά αυτά τα κόμματα που συμμετέχουν στην πορεία, και πιο συγκεκριμένα, το κόμμα αυτό που καθοδηγεί την πορεία. Αυτό το κόμμα έχει γίνει έμβολο, προση-

μεγαλύτερες συγκροτήσεις προκειμένου να υπηρετήσουν άλλα σχέδια τα οποία θα αναλύσουμε στην συνέχεια. Αυτοί λοιπόν που τότε κληθήσαν, τώρα είναι οι μεγαλύτεροι επαναστάτες, οι συνεπικότεροι. Αυτή είναι η αντιστροφή και αυτό το έχει διαθανθεί ο λαός όταν λέει «κατελομένη», όταν λέει «εκφυλισμένη». Τώρα αυτοί που δεν την πείσανε έχουν καταλάβει το Πολυτεχνείο και το χουν κάνει άντρο τους. Δεν μπορείς να μπεις στο Πολυτεχνείο τώρα και να πεις «Θέλω να μιλήσω για το ταδε ζήτημα». Οχι! πρέπει να ακούσεις την επιστροφή της Ε-ΦΕΕ: με τα Κνίτικα περιβραχ όνια, οι οποίοι θα σου δώσουν τον λόγο αν θέλουμε. Θα σου επιτρέψουν να αναγγείλεις αυτό αν θέλουμε. Είναι υπό την κατοχή τους. Θα τα νοιώσει όλα αυτά ο κόσμος και ότι δεν φαίνεται αυτοί που πουλάνε σοβιλάκια. Το ίδιο αυτό το περιεχόμενο, αυτό της εξέγερσης έχει φύγει και έχει μείνει ένα κέλυφος, ένα σόφλι. Είναι κούφιο, είναι κλειστό και έχει αρχίσει η διάσπαση. Και να ταν μόνο αυτό. Αυτό θα ταν ένα πολιτικό ζήτημα, αν ήταν μόνο έτσι. Θα λέγαμε μια πολιτική δύναμη που ήταν εχθρική σε έναν αγώνα παριστάνει την πρωτοπορία του. Και αυτό έχει συμβεί στην ιστορία. Αλλά δεν ήταν υποχρεωτικό να είναι μια δύναμη που μπορεί να παίξει έναν σημαντικό

κυριαρχία. Η κυριαρχία αυτή ανα-

τράπηκε κάποια στιγμή.

Το Πολυτεχνείο μπορεί να βοηθήσει να ανατρέψει αυτή την κυριαρχία, αλλά δυστυχώς δεν ήταν αυτό που έφερε την δημοκρατία. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε γιατί πολλοί δημαγωγούν εδώ και λένε: «Το Πολυτεχνείο έφερε την δικτατορία». Το Πολυτεχνείο βοήθησε να γίνει ριζικά η ανατροπή της δικτατορίας του '74. Βοήθησε να ερθει αστόρα πολιτική Κυβέρνηση, αλλά δεν ήταν αυτό που την έριξε. Αυτό που την έριξε ήταν η Κύπρος.

Η Αμερικανική λύση για την αστική τάξη καταργήθηκε, χρεωκόπησε όταν τούτοι εδώ οι συνταγματάρχες και όλη η αστική τάξη έχασαν την Κύπρο. Ήθελε τη μισητή Κύπρο και τους την έφαγε η Τουρκία, ενώ την είχαν για τον εαυτό τους. Αυτό εννοούσαν με το σύνθημα Ένωση. Ένωση ήταν να την βάλουν αυτοί στο χέρι. Και οι Αμερικανοί τους άρπαξαν έκθετους, και εκείνη την ώρα κατέρρευσαν σαν κυριαρχοί. Δεν μπορούσε αυτή η δικτατορία να σταθεί χωρίς λαϊκό έρωμα, με εχθρα μάλιστα μεγάλη από το λαό, με αντίσταση.

Φωνάζουν τον Καραμανλή. Έτσι έγινε. Ο Γκιζίκης ο ίδιος, αυτός δηλαδή ο αρχιφασίστας έδωσε το χέρι του στον Καραμανλή και τοί είπε: «Έλα αναλαβε σου εδώ, γιατί εμείς δεν μπορούμε». Οι φασίστες, δεν μπορούνε χρειάζονται τους πολιτικούς της αστικής τάξης. Έλα Αβέρωφ, Καραμανλή». Έρχεται ο Καραμανλής. Αυτή είναι η νέα κατάσταση, η νέα περίοδος.

Τι είναι η νέα περίοδος; Η Ευρωπη

Η νέα περίοδος είναι η Ευρώπη. Τέλειωσαν οι Αμερικανοί σαν κυριαρχοί. Και ο Καραμανλής έρχεται με το αεροπλάνο του Ζακόφο Ντ. Εσταίν. Η νέα κατάσταση: ότι δεν μπόρεσαν οι Αμερικανοί, θα το μπόρεσει η Ευρώπη, θα πείσει τους Τούρκους. Βεβαίως, όχι να τα χαλάσουν με τους Αμερικανούς εντελώς. Θα γουν τις βάσεις τους, αλλά εν πάσει περιπτώσει μας εγκατέλειψαν, και αυτό ήταν και οι αντιθέσεις που είχε στην αρχή ο Καραμανλής με το ΝΑΤΟ.

Αυτό το νέο καθεστώς δεν διαρκεί για πολύ. Και το '81 έπεσε η Ευρωπαϊκή προοπτική.

Τι ήρθε μετά; Το ΠΑΣΟΚ ήταν Ευρώπη. Δεν ήταν Ευρώπη το ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι που δεν φαίνεται, το πρώτο που δεν φαίνεται. Το πρώτο που δεν φαίνεται είναι ότι στο ΠΑΣΟΚ υπήρχε μια τάση ισχυρή της αστικής τάξης για μια άλλη λύση έξω από την Ευρωπαϊκή.

Και αυτό επειδή οξύνθηκαν τα γεγονότα όχι μόνο στην Κύπρο αλ-

λά και στο Αιγαίο. Ήταν μια προσπάθεια εκδίκασης της αστικής τάξης γιατί έχασε την Κύπρο.

Είδε ότι η Ευρώπη δεν την καλώ και άρχισε να προσανατολίζεται σε άλλη κατεύθυνση: «Να πάμε σε ένα μέτωπο με τον Βορρά, να πάμε προς Βουλγαρία, να δημιουργήσουμε ένα κλειδί στην Τουρκία, Σερία στο Νότο, Βουλγαρία στο Βορρά, πίσω από την Τουρκία η Σοβιετική Ένωση. Μια περιπέτεια. Θα εκδιχθούμε!».

Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι ρωσόφιλο κόμμα ολόκληρο. Θέλει όμως την συμπόλιση με τη Σοβιετική Ένωση στο εχθρικό ζήτημα, αυτό θέλουν να περάσουν τα πλοία τους από τα Δαρδανέλια και τους τα κόβει η Τουρκία. Η Τουρκία είναι με την Αμερική.

Αυτόματα λοιπόν, ένα τμήμα της αστικής τάξης, αυτό που χάνει την Κύπρο, είναι απαρηγόρητο, οι σοβινιστές οι λεγόμενοι, κινούνται προς τα «πάνω».

Εξοκλουν μέσα στο ΠΑΣΟΚ να υπάρχουν ευρωπαϊκές δυνάμεις. Αυτή είναι η περίπτωση του Αλεξά. Και είναι και μερικοί σκληροί άνθρωποι του στρατού, οι οποίοι θέλουν μέχρι και την «Πόλη». Έχουν ουνεροφαντασίες. Κλείνει ακόμα για τη Σόβιετική. Αυτός είναι ο Κοστούγιωργας.

Υπάρχει και μια τάση η οποία θέλει βαθύτερη συμπόλιση, ποτέ μη έντονη με τους Ρώσους, σε παγκόσμια κλίμακα και τοπική. Αυτός είναι ο Παπανδρέου, ο ίδιος και το εκτελεστικό του ΠΑΣΟΚ γενικά. Βεβαίως υπάρχουν διαφοροποιήσεις και όταν το λέμε αυτό δεν λέμε ότι ένας άνθρωπος δεν μπορεί να φύγει από μια ομάδα και να πάει στην άλλη, να τα ανταντεύει, να ξέρει να μην ξέρει τι ακριβώς συμβαίνει.

Αυτές όμως είναι οι τρεις βασικές ομάδες του ΠΑΣΟΚ. Όλες συμφωνούν σε ένα ενότητα με την Βουλγαρία, νέο αμυντικό δόγμα, δεν υπάρχει από Βορρα κίνδυνος. Έτσι φύγει όλος ο στρατός, κλει στο Αιγαίο. Πάει στη Θράκη και στο Αιγαίο. Κύριος εχθρός η Τουρκία, κύριος εχθρός οι Αμερικανοί. Αυτό είναι το κεντρικό ζήτημα σήμερα στην Ελλάδα για την αστική τάξη.

Γιατί δεν φοβάται τον λαό, γιατί δεν νίκησε ο λαός στο Πολυτεχνείο. Εδώ επανέρχεται: βοήθησε να πέσει η χούντα, αλλά δεν μπόρεσε να φτιάξει μια εκρήξη, να διαλύσει όλους τους παλιανθρώπους, να μην έχουμε μετά Καραμανλή, να μην έχουμε μετά Παπανδρέου, να μην έχουμε αυτή την ελληνική κοινωνία που ζούμε.

Ενώ έγινε μια μεγάλη κλίμακα

Η εκδήλωση της ΟΑΚΚΕ στο θέατρο ΘΥΜΕΛΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

ενέργεια μέσα σε λίγες μέρες εκκοντοναδες χιλιάδες ανθρώποι εξεγέρθηκαν και έζησαν μέσα σε μια νύχτα τόσους θύκτους.

Πη εξέγερση σε τία χώρα του κόσμου κινήθηκε με τέτοιο αστραπιαίο τρόπο και εκκράστηκε μέσα σε τούτη λίγη ώρα.

Φανταστείτε τι θα γινότανε αν αυτό το κίνημα καταφέρνει να πετάξει τον φασισμό. Όλοι θα τους ε-παίρνε σβάρνα.

Όμως δεν μπορείς.
Και ήρθανε έτσι μετά και εγκαταστάθηκαν οι Καραμανλίδες με την ησυχία τους και εκεί τους βοήθησε πάρα πολύ ο υπονομιότης του Πολυτεχνείου, το ψεύτο ΚΚΕ. Τους βοήθησε ασάνταστα. Έσπασε όλες τις απεργίες.

Μόλις έπεσε η ζούλα όλοι οι φοιτητές πήγαν στα εργοστάσια και αρχίσανε να φωνάζουν.

«Απεργίες». Πήγαμε εκεί, βοηθήσαμε τις απεργίες και μετά αρχόντουσαν οι «Κινίες» και μας δένανε. «Θα ρήθουν τα ταύκ» έλεγαν. Στην αρχή ήταν φωνητικοί με τον Καραμανλή. Μόλις άρχισε όμως το ΠΑΣΟΚ να αναπτύσσεται και να πιέζει τα πράγματα με την αυθροσική πολιτική του, τότε πήγαν με το ΠΑΣΟΚ.

Τώρα αυτό το ίδιο το κόμμα αρχίζει να ζητάει πιο πολλά. Η Ρωσία θέλει να μπει στην Κυβέρνηση. Μόνο αυτό το απλό ζήτημα είναι αυτό ακριβώς που δεν φαίνεται καθόλου και δεν φαίνεται καθόλου γιατί η δύναμη που το κινεί είναι η πιο επικίνδυνη και δεν θέλει να φαίνεται καθόλου.

Θα σου πούν όλοι «Συνομιήστε και ανακαταστήστε τον Παπανδρέου με τους Αμερικανούς».

Κάτι καταλαβαίνετε, κάτι βρωμικό νοιάθεται, αλλά λέει «Θάνα οι Αμερικάνοι πάλη», γιατί αυτοί ήταν τόσα χρόνια από αυτούς είχαμε την εμπειρία.

Και όμως, είναι η Ρωσική πολιτική η οποία θέλει να βαλει το ψεύτο ΚΚΕ στην Κυβέρνηση. Αυτό, είναι το μυστικό. Έφτασε η ώρα να εκμεταλλευτεί η Ρωσία και το ψεύτο - ΚΚΕ αυτή την ανατολή - κη πολιτική της Ελλάδας για να μπορεί να ησκάσει πιο πολλά.

Ποιον μπορεί να κερπίσει η ημερία το ψεύτο - ΚΚΕ έφωσαν η στρατηγική της αστικής τάξης είναι «Κάτω η Τουρκία, κάτω οι Αμερικάνοι».

Βιβλιώς φοβούνται τους Αμερικανούς γι αυτό και δεν μπορούν να διοήσουν τις βίβλιες τώρα. Δεν μπορεί ο Παπανδρέου να δώσει τους Αμερικανούς, αυτός που είναι ο πιο σκεπής ρωσοφίλος.

Φοβόταν όλα αυτά τα χρόνια. Έπρεπε να δουλέψει σιγά - σιγά μέσα στο στρατό, με μεταβίβαση με εκκωβιστική, ώστε να μπορείς στο τέλος να έχει τουλάχιστο ένα αντιαμερικανικό γενικό επίτελο.

Γενικά αυτό τόχει καταφέρει. Αλλά δεν έχει ακόμα ρωσοφίλο γενικό επίτελο.

Αυτός είναι και ο ρόλος του Κουτσούργα. Δεν είναι ένας ρωσοφίλος ο Κουτσούργας. Είναι ένας σωβινιστής που θέλει μέτωπο με την Ρωσία αλλά όχι το ψεύτο - ΚΚΕ στην Κυβέρνηση.

Γι' αυτό ακούτε αυτούς να φωνάζουν σήμερα: «Κάτω ο Κουτσούργας, θάνατος του Κουτσούργα». Ο Κουτσούργας, έχει οριστογνώρια Καραβάνη και η «Αριανή» είναι πραγματικά ένα ετυμίο υπαρτικό, λαϊκιστικό και ελλεινικό συγγνώμας.

Αυτός όμως δεν τους ενοχλεί αυτό, δεν τον χτυπάνε γι αυτό. Γιατί και η εφημερίδα τους η «Πρώτη» ίδια είναι.

Τον χτυπάνε μόνο και μόνο γιατί δεν δέχεται να τους δώσει την Κυβέρνηση και δεν τους τη δίνει γιατί δεν τους δίνει «απλή αναλογική». «Απλή αναλογική» τι σημαίνει. Θα πάρει το ΠΑΣΟΚ με την πτωση που 'χει 35%, θα πάρει ο Φλώρακης 16% σύνολο 51%.

Έτσι, τώρα ριχνουν τον Κοσκωτά στον Κουτσούργα και λένε: «Αυτός να φύγει από τη μέση, αυτός τα φταίει όλα».

Μπορεί να, για μπλεγμένους ο Κουτσούργας, όμως δεν έχουν στοιχεία να αποδείξουν. Καλλιστα μπορεί να 'ναι μπλεγμένος, ολοι είναι μπλεγμένοι σ' αυτό το

σκάνδαλο. Και θα ποίμε για την καθαρή, που όλοι ζήτανε δι σημαίνει στην συνέχεια.

Όλοι μπορεί να είναι μπλεγμένοι, αλλά σκάνδαλο πάντως παρουνε και βρωμιαρδές μέσα στην σστική τάξη που είναι δαμένη με το μεγάλο κεφάλαιο, πάντα υπήρχαν, γιατί όμως αυτή η ένταση ξεκινάει γιατί τούτη καθαρή. Και βγήκε τούτη ανάγκη για καθαριότητα σ' αυτή τη χώρα.

Αυτό είναι το πρώτο φάσμα! Έχει ξαναχρησιμοποιηθεί η καθαρή. Έχει ξαναχρησιμοποιηθεί παλιότερα σε όλες τις πολιτικές αλλαγές και ανατροπές.

Όταν μια ομάδα της άρχουσας τάξης θέλει να φάει μια άλλη χρησιμοποιεί την καθαρή.

Θυμόμαστε τα σκάνδαλα που γβιγαννε για την Α.Γ.Ε.Τ., για τα Ναυπηγεία του Νιάρχου, θυμόμαστε τα σκάνδαλα για τον Σκαλιστήρη, για την ΛΑΡΚΟ. Τα αυτά ήτανε γιατί ανάμεσα '81 - '85 ο Παπανδρέου έφαγε την Παλιά Διτοκοφίλη ισχυρή Αστική τάξη. Όλοις αυτούς τους καθαρίσε. Μέχρι το '85 είχε τελειώσει με την παλιά ολιγαρχία γιατί ήτανε Διτοκοφίλη και συγκεκρίμενα Ευρωπαϊστική.

Από το '85 και πέρα το σκάνδαλο είναι πασοκικά, προσέξτε, ήταν το σκάνδαλο του Καραχάλιοι στο Ελληνικό Διληστήρη, ήταν το σκάνδαλο με το Μαιράκη στη ΔΕΗ, είναι το σκάνδαλο του Τούμρα, του Λοβαρη. Ας τα είναι σκάνδαλα που κλείνουνε εκκωβιστικές και συγκεκρίμενα Ευρωπαϊστικές.

Απ, οι διάφορες τάσεις του ΠΑΣΟΚ προσπαθούν να εξοντώσουν η μια την άλλη για μια κυριαρχία σε μια καταλήθωση.

Κάθε κόμμα κοιτάει από τα σκάνδαλα να χτυπήσει αυτή την πολιτική δύναμη στην οποία είναι αντίθετο, στην πολιτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ στην οποία είναι αντίθετο.

Και πιο ειδικά τα πέρα συγκεκρίμενα απέναντι σ' αυτή την ομάδα που ανέφερε πριν, την σωβινιστική, την κίκα που έχει και δίνωμη μέσα στο στρατό.

Μια άλλη τάση η οποία χτυπιεται από το ψεύτο - ΚΚΕ και τις ρωσοδόλες δυνάμεις αλλά και τον ιδιο τον Παπανδρέου που μεταμορφώνεται σε δήθεν φίλο μμ του Κουτσούργα και μια του Αλειούρα, είναι η ομάδα Αλειούρα.

Για να μπορεί να τους κτυπάει και να χρησιμοποιεί τις μεταξύ τους αντιθέσεις. Η προσπάθεια αυτή της Ρωσοδόλης τάσης είναι να κτυπήσει και τον Αλειούρα.

Ο Αλειούρας αυτός ετοιμάζε κάτι, ετοιμάζε μια κίνηση όπου θα φτιαχνε ένα κεντροδεξιό κόμμα μαζί με στελέχη της Ν.Δ με Ράλη, Μπούτο, τέτοιους ανθρώπους. Γιατί και αυτός μέσα στο ΠΑΣΟΚ έχει φιλοαρωπαϊκή κατατομή.

Μ' αυτή του την αποτομή, τη βίαιη κίνηση, ο Παπανδρέου του κοψε τον δρόμο, «Ετοιμάζεις» του λέει «Αποστασία».

Δεν τόκανε τόσο για να γλιτώσει από τη σήψη που έχει ο ίδιος και προσωπικά και στην υγεία του και στην πολιτική του γραμμιστήρα από τα αδιέξοδά του. Τόκανε για να κόψει αυτό το δρόμο και βέβαια συμμάχησε με τον Κουτσούργα.

Τώρα έχει φτιάξει μια Κυβέρνηση Κουτσούργα. Αλλά έχει βάλει μέσα και το εκτελεστικό.

Τώρα θα παρακολούθησε απο δα και μπρος τα μεγαλύτερα σκάνδαλα, διαδηλώσεις ενάντια στα μέλη αυτής της ομάδας Κουτσούργα (ο Πέτσος πήρε το υπουργείο Δημόσιας τάξης) θα παρακολούθησε συγκρούσεις στους δρόμους που δεν θάνα μετ από μεγάλες διαδηλώσεις για το ψωμί, για τη δουλιά, για τη δημοκρατία. Θα είναι πολιτικές προβοκάσιες. Μεμονωμένες συγκρούσεις, οι οποίες θα δημιουργούνε τρομακτική ένταση.

Αυτό είναι το φαινόμενο που θα δείτε από εδώ και πέρα έως ότου ο Ανδρέας έχει το επιχείρημα για να δώσει στο ψεύτο - ΚΚΕ την «Απλή αναλογική».

Αυτή είναι «απλή αναλογική» του θανάτου και δεν είναι «απλή αναλογική». Γιατί δεν θα αφήσει τα μικρά κόμματα να βγάλουν βουλευτή. Θάχει όριο. Δηλ., πρέπει να έχεις πάρει το 4% για να βγάλεις βουλευτή. Γιατί αν βγάλει βουλευτή και το

0,33% τότε το ΠΑΣΟΚ θα γίνει θρυναλά.

Τότε ούτε το Ευρωπείο το σοσιαρικό, ούτε ο Παπαγιάννης, ούτε ο Αρχσής θα πάνε με το ψεύτο ΚΚΕ μαζί σε συμπαρατάξεις στις εκλογές. Θα χάσουν τα αυγά και τα πασχάλια και ακόμα κι αν βγάλει 15%, ο Φλώρακης κι αν πάρει 30 βουλευτές, με ένα ΠΑΣΟΚ που θάχει γίνει σκάνη δεν θα μπορεί πια να κάνει κι βέρνηση γι' αυτό θα φτιάξει μια υπέτιχη «απλή αναλογική» που θα έχει δύναμη να δώσει στο τρίτο Κόμμα έδρες.

Αλλά μαζί με το Μητσοτάκη και τον Παπανδρέου να μπει και ο Φλώρακης στο παιχνίδι των πολιτών εδρών. Και έτσι να πάρουμε μαζί με τον Παπανδρέου η μαζί με αυτή την τάση του ΠΑΣΟΚ που είναι πιο κοντική τους, πιο ρωσοφίλη να φτιάξουν μαζί κι βέρνηση. Και τότε θα αρχίσουν ακόμα πιο δραματικές εκελείξεις.

Αυτό είναι το νόημα της καθαρή που ακούμε. Αυτό είναι το πολιτικό περιεχόμενο αυτής της διαδήλωσης που έγινε σήμερα. «Απλή Αναλογική» για την καθαρή.

Μα τι τη θέλεις την «απλή αναλογική» για την καθαρή. Φωνάζε το Λαό κάλεσε τον να ζητήσει διαφάνεια να ανοιχτούν τα βιβλία των Δημοσίων εταιρειών, τα βιβλία των ιδιωτικών Τραπεζών. Οι σχέσεις με τα κατασκευαστικές εταιρείες εκεί που πέφτουν οι μεγάλες μίζες, οι μεγάλες κομπίνες.

Τι είναι αυτά τα σκάνδαλα. Αυτά που βγήκαν για τον Κοσκωτά είναι αστεία μπροστά σε αυτό που γίνεται καθημερινά στις σχέσεις του Δημοσίου με οποιαδήποτε ιδιωτική κατασκευαστική εταιρεία με προμήθειες από το εξωτερικό κλπ μίζες, ρεμολές.

Τον Κοσκωτά τον φάγανε μόνο για ένα λόγο. Ξπειδή άπλωσε πολύ τα χέρια του. Άπλωσε τα χέρια του και στον τυλο, και πήγανε να μπει στο Αιγαίο, πήγανε να κάνει μεγάλες κομπίνες σαν ιδιωτικό κεφάλαιο και το κρατικό κεφάλαιο που εκφράζει τις μεγαλύτερες δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ και το ψεύτο ΚΚΕ, αισιάνηκε ότι θα δημιουργόταν ένας πολιτικός πόλος εξουσίας δυτικοφίλος. Και έτσι τον κτυπήσαν τον Κοσκωτά. Ο ίδιος ο Κοσκωτάς βέβαια είναι ένα φανταστικό πρόσωπο, είναι κάποιο κεφάλαιο από πίσω του, κάποιο δικτικό κεφάλαιο και το τόκισαν χωρίς όμως να πουν το τσακίζουμε γι' αυτό.

Γιατί ταυτόχρονα ο Παπανδρέου, αλλά και το ψεύτο ΚΚΕ στην Ευρώπη λένε ότι είναι Ευρωπαϊστές, ότι θέλουν να φτιαχτεί βιομηχανία, ότι δεν τους πειράζει το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Έτσι βγήκε το κτύπημα αλλά δεν κτυπήθηκε η σήψη. Όλοι παίρνουν μίζες σ' αυτή τη χώρα. Από τον πιο μικρό μέχρι τον πιο μεγάλο υπάλληλο. Ελάχιστοι άνθρωποι σήμερα αντιστέκονται σ' αυτό. Η διαβροχή σου σε κάθε επιπέδο ένα μαγαζάκι με δυο ανθρώπους που έχει φίλικό πρέπει να δωροδοκείσει υποχρεωτικά τον εφοριακό.

Δεν είναι μόνο δουλειά του μεγάλου κεφαλαίου, που λέμε, είναι όλοι του Ελληνικού αυτού. Καπιταλισμού, του σάπιου και του παρασιτικού που βγαίνει πια μια πελώρια δεισοσμία. Γιατροί, επιστήμονες, διανομεινι κάθε είδους, πένες, πολυμήνες, δημοσιογράφοι, όλοι αυτοί που φωνάζουν και εξεγείρονται, όλοι είναι μέσα στη δωροδοκία και στον παριστισμό και στη μίζα. Έχουν φθάσει άνθρωποι να συμπληρώνουν κανονικά το εισόδημά τους με μίζες και δεν έχουν πια ενοχές. Σου λένε κι άλλοι το κάνουν.

Τι θέλει αυτό για να διορθωθεί. Λαϊκή Επανάσταση θέλει, ούτε με έλεγχο, ούτε με κάποιο που θάναί απο πάνω. Βάζω εγώ πάνω από ένα γραφειοκράτη που παίρνει μίζες έναν άλλον που να τον ελέγξει. Αυτός απλά θα πάρει πιο μεγάλες. Βάζω κι από πάνω του άλλον ένα ακόμα πιο μεγάλο. Η λαϊκή επανάσταση κάνει άλλο: ανοίχτε τα χαρτιά σας, έλεγχος, είσαση ανακλήσει, σας κλείνει και στη φυλακή. Η λαϊκή εξέγερση, ο Σοσιαλισμός, η Δημοκρατική Δικτατορία του λαού η Δικτατορία της εργατικής τάξης.

Τους ανακαλύπτει αν κάνουν τέτοιες κομπίνες μέσα από την ανοιχτάδα αυτών των διαδικασιών.

Ζήτησε τώρα από τις τράπεζες να ανοίξουν τα χαρτιά τους. Λέει ο Φλώρακης, ναι, να τα ανοίξουν στους εργατικούς εκπροσωπούς δηλ. της Τράπεζας της Ελλάδας να τα δει το σωματείο της Τράπεζας Ελλάδας που είναι δικό τους. Και κάτι ανεξάρτητοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές να ανοιχτούν τα βιβλία της Τράπεζας Ελλάδας. Τι θα μας πουν. Τιποτα αφού είναι μαζί. Είναι μια ομάδα.

Αυτή η συνδικαλιστική ηγεσία, η σημερινή, είναι τμήμα της άρχουσας τάξης, τμήμα μάλιστα της Κρατικής Γραφειοκρατικής μηχανής γιατί όλα αυτά τα συνδικάτα παίρνουν επίσημα μίζα από το κράτος. Είναι επίσημα δωροδοκοί μενα συνδικάτα από την Αστική Τάξη.

Άρα χρειαζόμαστε μια πραγματική λαϊκή εξέγερση. Αυτό είναι το ζήτημα της καθαρή.

Όταν λοιπόν κάποιος μας μιλάει καθαρή πρέπει να φοβόμαστε, να τρέμουμε. Ο φασισμός πάντα έχουν γίνει με το σύνθημα της καθαρή. Και ο Χίτλερ με την καθαρή ήθε ο Παπανδρέου μιλάει για καθαρή Ανυπακομή βαθύτατα. Το ψεύτο ΚΚΕ μιλάει για καθαρή. Ανησυχούμε με βαθύτατα. Ο Μητσοτάκης μιλάει για καθαρή. Θα προτιμούσαμε να μη θέλανε καθόλου καθαρή, να ήτανε διαθεωρημένοι και να μην ζητούσαν καθαρή. Όταν ζητάνε καθαρή σημαίνει ότι κάποιος λογίσις θα πάει να την επιβάλλει. Και οι συνταγματάρχες έτσι ήλθαν. Με καθαρή που διαθεωρήνουν πολιτικού δημοσίου βίου, με καθαρή της Βουλής. Με πολιτική και οικονομική καθαρή. Έτσι ετοιμάζονται να έλθουν και αυτοί λοιπόν στην εξουσία.

«Απλή αναλογική» λέει για να γίνει καθαρή. Τι σχέση έχει η απλή αναλογική με την καθαρή; Δέστε αυτό το φράσιο.

Φλώρακης στη Βουλή. Σας διαβάσω από τον «Ρ». «Εμείς δεν αμοιβετήσαμε ότι πάντα η άρχουσα τάξη και ορισμένοι άλλοι κύκλοι είναι βουλευμένοι» δηλ. ότι ίσως υπάρχει αποστασία, που λένε, Παπανδρέου, ίσως και να μην υπάρχει «η υπόθεση είναι αν τοις περνάει, κι αν θέλει, αν πραγματικά πιστεύει η Κυβέρνηση ότι υπάρχουν τέτοιες διαθεσεις μπορεί να τους αντιμετωπίσει αμέσως μ' απλή αναλογική και εκλογές. Δεν θα τοιμηθεί κανείς να κινήσει. Όσο σκοτεινοί κι αν είναι, όσο ντόπιοι κι αν είναι, όσο ξένοι κι αν είναι, σύσσωμος ο Ελληνικός λαός θα ταχτεί γύρω από αυτή την καταλήθωση». Τι το καλύτερο δηλαδή Παπανδρέου, άσε την «απλή αναλογική» και αν κάποιος κάνει ότι φεύγει από το Κόμμα σου θα τον λιώσουμε. Δώσε την «απλή αναλογική» κι αν εμφανισθεί τότε ο Αλειούρας και θέλει να φτιάξει κόμμα με τον Μπούτο, θα τον κρεμάσουμε. Τότε θάσαι καλός. Άγιος θα γίνεις. Όλα θα τα ξεχάσεις, και τη Λιάνη σου και τις διαθερές σου, και τζοκμίνες σου και τις μίζες σου. Θα γίνεις φωτισμένος ηγέτης. Μόνο την «απλή Αναλογική».

Τι δουλειά έχει, «Από την πόλη έρχομαι και στην κοροφή Κανέλα». Τι δουλειά έχει η «Απλή αναλογική».

Μόνο γι αυτό μπορείτε να καταλάβετε πόσο υποκριτικό είναι αυτό το αίτημα της καθαρή.

Η καθαρή είναι να φάει αυτούς τους υπουργούς, όπως έχει φάνει μέχρι τώρα το Γιαννοπούλο. Αυτός ήτανε υπουργός εργασίας. Τον έδιωξαν με 24ωρες απεργίες. Για το ψωμί, δεν κανανε ποτέ τους σε κανένα σωματείο αγώνα για το ψωμί του λαού. Αλλά τον Γιαννοπούλο τον φάγανε γιατί ήτανε από αυτούς που κοντράρανε πολύ το Φλώρακη. Τον έριξε μετά ο Παπανδρέου στο λιμάνι κάτω. Έγινε και αυτή η δουλειά με τους Παλιοντινούς. Τώρα τον πήγε στο Αιγαίο, να παραθερίσει εκεί.

Ο Τρίτσος ήτανε από τους πιο φανατικούς αντικοκοικαξέδες, χωρίς να είναι γενικά αντίθετος στη στρατηγική του Παπανδρέου, ούτε στα βάλκανια, ούτε στον κόσμο. Ήτανε κι αυτός από τους ανθρώπους που κτυπάαν πολύ το γυλόΚΚΕ.

Τι του κάνουν. Του ριχνουν στην αρχή τους μαθητές. Τα Τ.Ε.Α. τα οποία μόλις αρχίζουν να δυναμώνουν τα πολεμάνε μπας και βγει κανένα μαθητικό κίνημα και τους πάρει σβάρνα εδώ, γιατί οι μαθητές δεν ασταειούνται. Αμα θα κανόνε κίνημα θα κανόνε κίνημα θα τους ισοπεδώσουνε κυριολεκτικά γιατί είναι καταπιεσμένοι σ' αυτά τα σχολεία και γιατί δεν έχουν προοπτικές, — και τους σπάζανε. Αλλά ο θόρυβος ήτανε κάτω ο Τρίτσος. Κάτω ο Τρίτσος.

Στη συνέχεια μόλις τελειώνει αυτό βγάζουνε τους φοιτητές για καταλήθεις. Χωρίς πλατφόρμα. Χωρίς σχέδιο. Άλλος έλεγε για τα επιτατορία άλλος για τα συγγραμματα, άλλος όχι στον εκσυγχρονισμό, άλλος εκσυγχρονισμό, άλλος αναβάθμιση, άλλος όχι στην αναβάθμιση, όλοι αυτοί μαζευτήκανε κι αρχίσανε ένα κίνημα χωρίς αρχές. Και περικύκλωσαν το Υπουργείο Παιδείας, Τρίτσος Τρίτσος, Τρίτσος, λοιπόν μόλις δεν μπορούνε άλλωστε, καταβάζουν τους καθηγητές.

Οι καθηγητές ήτανε εξαγωγισμένοι με τους μισθούς, και δεν κατέβαινανε σε τέτοιες απεργίες για την αναβάθμιση της παιδείας. Και αρχίζουν λοιπόν αυτοί (Ν.Δ. και ψεύτο ΚΚΕ) πάνε μαζί, γιατί θα το εξηγήσω παρα κάτω) και λένε: «μεροκάματο» στους Καθηγητές. Αλλά 24ωρες όχι, λένε οι καθηγητές, αν είναι θα κόμουμε διαρκείας. Τους πτάνε στην άκρη και κανόνε διαρκείας. Οποτε μέσα από αυτή την Απεργία τρώγατο Τρίτσος και ο επίσης κεντρικός Κακλαμάνης και βάζονε το για του Παπανδρέου που έχει πιο καλές σχέσεις με το Φλώρακη και τότε σπανε την απεργία των καθηγητών.

Έφυγε ο Τρίτσος, εξαφανίστηκε. Αυτή ήτανε η νίκη. Έφυγε ο Τρίτσος. Έσπασε η απεργία τους, ποίλησαν τους καθηγητές χωρίς να πάρουν ούτε φράγκο παραπάνω από ότι παίρνανε πριν. Το προσέξτε.

Ένας μήνας απεργίας και δεν πήραν δεκάρα. Πήρανε μόνο σαν αύξηση κάποιο επίδομα με το οποίο αλλά συμπλήρωσαν τις χαμένες μέρες της απεργίας. Αυτή ήτανε η πολιτική τους. Δεν πήραν δεκάρα.

Τον Ραυτόπουλο. Έχουμε την ανάλυση στην Εφημερίδα μας θα τη δείτε, δεν είναι ώρα να μιλήσω εκτεταμένα γι αυτό, ότι αυτός οι τρομοκρατικές ομάδες οι πραξικοπηματικές που κινούνται έξω από τον λαό σκοτεινά, τέλεια, επαγγελματικά, σχολήλητα, είναι με την πολιτική γραμμή, την ανάλυση και τις καταλήθεις των Ρωσών 17 Νοέμβρη, 1 Μάη, ότι ακουτε, ότι σκοτώνει, είναι κατά δική μας, ανάλυση. Ρωσία και έχουμε επαληθεύσει 100 φορές στην πολιτική τους πλατφόρμα.

Φάγανε το Ραυτόπουλο. Όχι επαλήθια είναι εργατοπατέρας. Σάματι αυτοί είναι καλύτεροι. Στην ΕΣΑΚ έχουνε κάνει κανένα αγώνα. Μόνο και μόνο γιατί δεν τους δίνει τη ΓΣΕΕ και δεν βάζει μέσα τους Συνταξιοούχους.

Δεν τους νοιάζει για τους Συνταξιοούχους. Ακούτε διαρκώς τη λέξη Συνταξιοούχοι. Αμα μπ' οινε οι Συνταξιοούχοι τότε η ΕΣΣΑΚ γίνεται πρώτη στη ΓΣΕΕ. Πιο πολλές έδρες, παίρνει την καρέκλα, παίρνει την Αρχηγία.

Ο Ραυτόπουλος λέει δεν σας δίνω τους Συνταξιοούχους. Κάποτε υποχώρησε αλλά τους έβαλε κάποιους άλλους όρους δηλαδή να μην κανόνε ενότητα με τη Ν.Δ. και να του πάρουν την καρέκλα της ΓΣΕΕ. Και επειδή φωνάζε πολύ αυτός ο Ραυτόπουλος που ριζάνε και μια σφαιρα στο κεφάλι κάποια στιγμή.

Στη συνέχεια μέσα από τις συγκρούσεις φάγανε το Δροσσιγιάννη και στη συνέχεια τον Σεχιώτη. Αν θυμόμαστε τότε με τον Τρίτσος η «Κ»-ΝΕ πήγε και έβγαλε λαβρακι. Γιατί συγκρούστηκε μια φορά στη Σταδίου χωρίς να φέρει λόγους.

Όταν συγκρούστανε εμείς μετά το Πολυτεχνείο το '75 και το '76 μαζί με τους οικοδόμους εναντία στην κρατική καταστολή του Καραμανλή που απαγόρευσε πραγματικά πορείες, που δεν μπορούσαν να ξεμυτίσει, όταν ζημεροβραδιάζομασαν στα οδοφράγματα. Αυτοί βγαινανε και μας κτυπάγανε. Όταν κανάνε καταλήθεις στο Χίμειο

βγαινανε και κτυπάγανε ομάδες της «Κ»-ΝΕ τους Αγωνιστές της καταλήθεις, ακόμα κι όταν ήτανε αναρχικοί.

Σαφικά λοιπόν πάει ο Δημήτριος στο Σύνταγμα σε μια τελετή και εκεί έχει κόψει η Αστυνομία τη πορεία της «Κ»-ΝΕ όπως να αποχωρήσει ο Πατριάρχης.

Όχι λένε αυτοί. «Τίποτα τιποτα. Δεν μας σταμάτα» και κανόνε ξαφνικά, ποιος, η «Κ»-ΝΕ, επίθεση. Επίθεση! Μια ζωή έσπαγε όλα τα μπλοκ που κανάνε εμείς με την Αστυνομία, μας υπονομιεί, και ξαφνικά κάνει επίθεση. Έτσι για να μαζευτούνε πολλά ώστε στο τέλος να φορτωθεί πραγματικά ο Δροσσιγιάννης που ήταν σ' αυτή την κατάσταση. Αλειούρα και Κουτσούργα.

Βάλανε και τον Σεχιώτη αυτόν τον γελοιοποίησε η «17 Νοέμβρη» μήνες μέσα «έφαγε» τα όπλα από το Αστυνομικό τμήμα γέλασε όλη η Ελλάδα, έμπλεξε και με την άλλη δουλειά και απέτυχε οικτρά, με το «Σίτι σο Πορός» έγινε θλιβερός, και πάει ο Σεχιώτης.

Τώρα βάλανε τον Πέτσο. Ο Πέτσος είναι Κουτσουγιωργικός. Θάχουμε μεγάλες συγκρούσεις, «μεγάλα επαναστατικά» κινήματα, θάχουμε την Αθήνα σε στιγμές στιγμής αγνώστη, υπό κατοχή, θα εγκατασταθούν οι αναρχικοί σε ένα σημείο, και οι αστυνομικοί, τα ΜΑΤ σε ένα άλλο, και θα κθόνται εκεί επί ώρες να κτυπιούνται, θα βγάλει «φωτιές», η Πρώτη Η «Πρώτη» αυτή η ανεπισίμη εσημερίδα των Ρωσών βγαινει να τους υποστηρίξει σήμερα τους αναρχικούς Παλιότερα η «Κ»-ΝΕ τους είχε λιώσει στο ξύλο, αλλά τώρα τους αξιοποιούσε για μερικές προβοκάσιες και μάλιστα τους έχουνε πιστεύουμε εμείς, προβοκάρι, γιατί υπάρχει ένα ρεύμα της αναρχίας το οποίο ήταν πολιτικό και δεν ήθελε τέτοια πράγματα και «ριζάνε» ανθρώπους μέσα να κτυπάνε και να σπανε τζάμια χωρίς να το θέλει αυτό η πολιτική αναρχία. Υπάρχει τμήμα της αναρχίας, αναρχικοί που δεν τα θέλουν καθόλου αυτά τα πράγματα αλλά χωνούνε 3 ανθρώπους μέσα, 5 - 10, μια ομάδα ούλα και είναι ικανοί να καταστρέψουν τα πάντα.

Αυτή είναι η εποχή που έρχεται και βέβαια δεν τελειώσαμε. Αυτά είναι τα σχέδια των Ρωσών.

Υπάρχουν και Αμερικάνοι σαυτή τη χώρα οι οποίοι καθυπαχίζονται προς το παρόν. Τους λέει ο Παπανδρέου πάντα «εγώ είμαι δικός σας, μην ανησυχίτε καθόλου». Τους εκκλείσε και τη βάση του ελληνικού, κι ακόμα και αυτό το ανέχθηκαν, λέγοντας: «παραμύθι είναι». Τους λέει και πάντα ο Φλώρακης: «παραμύθι είναι. Ο Παπανδρέου είναι δικός σας» ο Μητσοτάκης επίσης λέει «είναι Αμερικάνος».

Δεν έχουνε καταλάβει, κατά τη άποψη μας, τη στρατηγική του σημερινού σοσιαλϊμπεριαλισμού στη Μεσόγειο. Πιστεύουνε τη θεωρία του Γκορμπατσώφ της «Ειρηνικής συνίπαρης», ότι η Ρωσία έχει αλλάξει χαρακτήρα, ότι έχει πάψει να είναι επιθετική. Μιλάνε για την ιμπεριαλιστική Ρωσία, όχι για τη Ρωσία του Λένιν, την κόκκινη. Νομίζουνε ότι έχει χαθεί η Ρωσική επιθετικότητα από την Ανατολική Μεσόγειο.

Ο Παπανδρέου λοιπόν παίρνει το διπλό παιχνίδι με τους Αμερικάνους. Στην οικονομία είναι με την Ευρώπη. Μην ανησυχίτε λοιπόν τους λέει και τους καθυπαχίζει. Και κάποια στιγμή θα κτυπήσει μαζί με τον Φλώρακη.

Όσο για τον Μητσοτάκη πιστεύει ειλικρινά ότι ο Παπανδρέου, είναι άνθρωπος των Αμερικάνων. Οι τελευταίοι, μετά το ελληνικό, τον πλησίασαν τον Μητσοτάκη, μέχρι τότε υποστηρίζαν τον Παπανδρέου, και τώρα τον κάλεσαν στην Αμερική, αλλά τι γίνεται;

Ο Μητσοτάκης έχει κύριο εχθρό του τον Κουτσούργα, γιατί ο Κουτσούργας είναι ο αντικαραμανλικός.

Ο ΦΑΡΙΣΑΪΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΘΡΕΦΕΙ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟ

Η διαφθορά, οι απάτες και οι ρεμούλες Κοσκωτά αναδείχθηκαν - με το σπαθί τους - στο μεγαλύτερο πολιτικό - οικονομικό σκάνδαλο, που γνώρισε η μεταπολεμική Ελλάδα.

Φυσικά στο αποκορύφωτο και πρόσφατο παρελθόν είδαν το φως της δημοσιότητας και άλλα σκάνδαλα, που όλα τους όμως δημοσιοποιούνταν τόσο, όσο χρειαζόταν για να φανεί η «κορυφή του παγόβουνου», μέσα στο πλαίσιο αξιοποίησης τους από ανταγωνιστικά ρεύματα και δυνάμεις της αστικής πολιτικής σκηνής.

Στην περίπτωση Κοσκωτά όμως περιέργως βγήκε στη φόρα όλο η τουλάχιστον το μεγαλύτερο μέρος - του παγόβουνου». Το σκάνδαλο αυτό αποκαλύφθηκε τόσο γρήγορα και σε τόσο μεγάλη έκταση, που έδινε στον πολίτη την εντύπωση «κεραυνού εν αιθρία» ή ακόμα την εικόνα ενός μεγάλου πολύχρωμου μπαλονιού, που μέσα σε δευτερόλεπτα γίνεται μια μικρή χουφτίτσα πλαστικά.

Κοσκωτάς ήταν τόσο ηλίθιος, που να πέσει σε τέτοιες γκάφες σαν πρωτότυπο στο παζαρι ή μήπως δεν είχε πιάσει πολιτικές και οικονομικές; Χρειάζεται οφθαλμιατρο τουλάχιστον όποιος πιστεύει αυτά.

Ο Κοσκωτάς και πανέξυπνος ήταν και ξεποκομμένος στις ρεμούλες και τις απάτες. Ποτέ δεν θα έκανε γκάφες άγαρμψης πλαστογραφίας και κλοποπληροστροφικού μη λίσμου. Προσόντων του μεγαλοπατακώνα είναι η τελειότητα στις κινήσεις και τους ελιγμούς. Ο Κοσκωτάς δεν την πάτησε από ελλείψη προσόντων. Κάθε άλλο μάλιστα, απ' αυτά ξεχειλίζει και του περισσεύουν.

Ο λαός μας λέει πως «το ψεύτο ποτέ από τη μέση πιάνεται. Μόνο που η ψήφη» του Κοσκωτά δεν ήταν οι ικανότητες και το μυαλό του, αλλά «οι πλάτες», που του παρέιχαν την πολιτική κάλυψη και ανοχή για την εξαπάτηση της οικονομίας - εκδοτικής του αυτοκρατορίας.

Ναι! Ο Α. Παπανδρέου τραβήξε ξαφνικά το χέρι του, που στήριζε την κοιλιά του Κοσκωτά κι αυτός αφημένος στην μακροχρόνια της στήριξης και προστασίας του απ' τον αρχηγό έσκασε κάτω σαν φάσκι και γέμισε την κοινωνία γράσσα.

Αυτά τα γράσσα φτιαχτήκαν κι αποθηκεύτηκαν με την ειδοσύνη και την ανοχή ΟΛΩΝ των φίλων του φίλου - Γκορμπατσώφικα ιδεολογικά - πολιτικού ρεύματος. Οι δηλώσεις του αριβίτα Θεοδωράκη για στελέχη της «αριστεράς» που τον υπήρξαν να μην χιπιλάται και

τόσο ο Κοσκωτάς, η έννοχη σιωπή της «ΠΡΩΤΗΣ» για τις Κοσκωτικές ενισχύσεις που είχε λάβει και που έβγαλε λαλιόμυνο - όταν ο κόσμος όλος το «χε τουμπανό», το «επιτιμίο δάνειο» της Ε-ΑΡ - «ΑΥΓΗΣ» απ' το Κοσκωτικό θησαυροφυλάκιο, η στελέγωση των επιχειρήσεων του Κοσκωτά με ΠΑΣΟΚ-ικά και ψεύτο - αριστερά φίλο - Γκορμπατσώφικα στελέχη, όλα αυτά δείχνουν πως ΟΛΟΙ είχαν και έχουν λερωμένη τη φωνιά τους.

Αυτοί τώρα που εξέθρεψαν κι ανέπτυξαν τα γράσσα του Κοσκωτά, χώνοντας τα χέρια τους βαθιά μέσα σ' αυτά, μέχρι τις μασχάλες, έρχονται τώρα να τα σκουπίσουν. Και δεν τα σκουπίζουν πάνω στις λερωμένες τους ποδιές σαν ελαχιστοτέλεγμα ειθισίας και υστερίας, αλλά τ' απλώνουν τριγύρω, παντού μέσα στην κοινωνικό - πολιτική ζωή της χώρας για να μουτζορώσουν και να λερώνουν στίσιμους και σποινιόδητους, προκειμένου να αποδείξουν πως και όλοι οι άλλοι είναι βρωμικοί και διεφθαρμένοι σαν κι αυτοί.

Αυτός είναι σήμερα ο ντόρος, εντός εκτός και επί τα αυτά του Κοσκωτά.

Ξαφνικά και μονομιάς το ψεύτο - ΚΚε έλασε τις υποκλοπές στον Περίσσο παρά την έννοχη ομολογία του Φλωράκη στη Βολιά ότι «τους κατηγορήσαν άδικα πως το κόμμα του έστριψε την υποκλοπή». Επίσης ξαφνικά ξεχάστηκαν οι μεγάλες εκδοτικές επιχειρήσεις, του ψεύτο - ΚΚε, που στηθήκαν με ακριβώς όμοιο τρόπο μ' αυτές του Κοσκωτά, όχι όμως με δικτά, αλλά με ρωσικά

κεφάλαια μέσω Ελβετίας. Απ' όπου και να τους πάσει κανείς βρωμιά, διαφθορά, ρεμούλα, απάτη και κομπίνια.

Αυτό κάνει το ψεύτο ΚΚε. Κρίβει και θάβει τα σκάνδαλα τα δικά του για να πλαστοποιήσει με τα σκάνδαλα των άλλων. Φωνάζει και θηρεύει με τα σκάνδαλα των άλλων για να κρύψει τα δικά του. Και φωνάζει τόσο κραυγαλέα και θεαματικά, που μοιάζει με τον εμπερηστή ή για την ακρίβεια τον συνεργό του εμπερηστή, που βάζουν την φωτιά και πετιούνται στην άκρη του δρόμου τσιροφλιτισμένοι, φωνάζοντας «φωτιά! φωτιά!».

Και αντί να ζητάει αυτό το κόμμα άμεση παραίτηση της κυβέρνησης και καθαιρέση της μ' ένα μαζικό λαϊκό κίνημα τώρα, εκφράζοντας τις πλατειές λαϊκές διαθέσεις, μιλάει για «εκλογές με απλή αναλογική». Πράγμα που σημαίνει κυβερνητική στήριξη και συγκυβέρνηση με το «σκανδαλιστό» και «κεκαυθάρμένο» ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου με την φίλο - ρωσική φράζιά του.

Αυτό είναι η «κάθαρση τώρα». Είναι η αντιστροφή της πραγματικότητας. Είναι η συγκυβέρνηση Α. Παπανδρέου - Φλωράκη - Κίρκου, που θα πατήσει πάνω στην απάτη της αποκαλύψεως της απάτης Κοσκωτά, που οι ίδιοι έστριψαν, δημιουργήσαν και παροίσασαν.

Όλο το σταβάντορι Α. Παπανδρέου - Φλωράκη - Κίρκου με δηλώσεις, συνεντεύξεις, συγκεντρώσεις, συνθήματα καπηλείας κι εκφυλισμού στην επέτειο του Πολυτεχνείου, αλλά κι όλης της φίλο -

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ 'Η ΤΕΣΣΕΡΙΣ «ΕΛΛΗΝΕΣ;»

Αθώωθηκαν οι 4 Έλληνες από τα τουρκικά φασιστικά δικαστήρια. Τη πράξη αυτών των ανθρώπων την είχαμε αποκαλέσει λαθεμένη στο προηγούμενο φύλλο. Τώρα αποδείχτηκε ότι ήταν και συνειδητά ομορπορευιστική.

Η πράξη ήταν λαθεμένη γιατί: Πρώτον: Η αντίσταση στα φασισμό των στρατοκρατών είναι υπόθεση πρώτα και κύρια του ίδιου του τουρκικού λαού. Όταν ο τουρκικός λαός δεν τολμάει μια πράξη σαν κι αυτή δεν επιτρέπεται να την τολμάει κανείς σωτήρας απ' έξω. Αυτό υποβιβάζει τη δυνατότητα αντίστασης του τουρκικού λαού και τον ταπεινώνει. Δείχνει ότι οι απ' έξω έχουν τη δύναμη να κάνουν αυτό που δεν μπορούν οι μέσα.

Δεύτερον: Αν η κίνηση είχε γίνει από πολίτες οποιουδήποτε άλλου έθνους η πράξη τους θα ήταν λιγότερο λαθεμένη. Όμως ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία υπάρχουν οξυτάτες σχέσεις, σχέσεις που έχουν δηλητηριάσει και τις διαθέσεις των δύο λαών με ευθύνη της άρχουσας τάξης σε κάθε μια από τις δύο χώρες.

Έτσι αυτή η κίνηση από τη μεριά Ελλήνων χτύπησε το αντιφασιστικό κίνημα της Τουρκίας σαν υποκινούμενο ή συνεργαζόμενο με τον ελληνικό εξωτερικό παράγοντα. Αυτή ήταν διαρκώς η επίσημη τουρκική προπαγάνδα από την αρχή του επεισοδίου.

Ως εδώ όμως το λάθος των τεσσάρων. Ο ομορπορευισμός τους είναι ο εξής: Ότι σ' όλη τη διάρκεια της κράτησής τους δεν κατάγγειλαν το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών ότι αξιοποιεί σοβινιστικά την υπόθεσή τους. Με λίγα λόγια δεν χτύπησαν καθόλου τον ελληνικό σοβινισμό, δεν διαχωρίστηκαν αποφασιστικά μαζί του. Αντίθετα τον χρησιμοποιήσαν. Η πράξη τους έγινε σημαία αυτού του χειρότερου ιδεολογικού δηλητηρίου του ελληνικού λαού.

Για τον τύπο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αυτοί έπαψαν να είναι οι τέσσερις αντιφασίστες. Έγιναν οι τέσσερις Έλληνες που τους είχαν κλείσει στα μπουντρούμια τους οι βάρβαροι Τούρκοι. Αξ φαντασθούν οι αναγνώστες μας πόσο θα βοήθαγε το αντιφασιστικό κίνημα της Ελλάδας το 1974, αν μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, ένας τουρκός αντιφασίστας έκανε κάτι ανάλογο ενάντια στην χούντα του Ιωαννίδη.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕ... ΑΡΜ! Η ΕΦΕΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Παραμονές της επετείου καπηλείας και εκφυλισμού του Πολυτεχνείου, ένα μεγάλο κλιμάκιο της ΕΦΕΕ πήγε στο στρατόπεδο της Αιλύνας να μοιράσει προκηρύξεις στους φαντάρους.

Η Κίνηση αυτή ήταν «άκρως επαναστατική», γι' αυτό και πλασιώθηκε και από άτομα του όψιμου «Κ» νιτοποιομένου «χόρου των συσπειρώσεων» εντυχώς όμως όχι όλου. Είναι πράγματι σπουδαία υπόθεση να μοιράζεις προκηρύξεις στον στρατόνα, μιας κι έτσι διαβρώνεις - ανατρέπεις την στρατοκρατία! Τέλος πάντων, το πυροτέχνημα επιλέχθηκε να πέσει στην Αιλύνα, επειδή έχει τεθωρακισμένες μονάδες, μια από τις οποίες είχε επιτεθεί στο Πολυτεχνείο πριν 15 χρόνια.

Έπεσαν όμως σε διοικητή «αγγούρι». Όχι στα γνωστά καραβανάκια «ξιλάγγουρα», αλλά σε «δημοκρατικό» εύκαμπτο και ελαστικό. Αυτός μάγεψε το κλιμάκιο της ΕΦΕΕ και το στρίμωξε, παρουσιάζοντάς του εκδήλωση, που «δημοκρατικά» είχε οργανώσει προς τιμή της επισκέψεώς του στο στρατόπεδο.

Αυτό ήταν! Τα «γιούχα» βούζαν σαν κανονίες σ' αυτά μερικών «επιστητοποιημένων του χόρου» και το έσκασαν. Αυτοί έκαναν την δουλιά «στη βάση», στους φαντάρους, κιάφρασαν τις τιμές για μεγάλες παρατάξεις. Η ουσία τους ένοιωσε, να κάνουν την δουλιά μαζί με την «Κ-ΝΕ. Θχι πως τους πείραζε να καθήσουν πλάι - πλάι με την «Κ-ΝΕ, εξάλλου έχουν καθήσει παρούλα σε άλλες παρατάξεις, κομματικές ή και «από κοινού» εκδηλώσεις και συζητήσεις μαζί της. Δεν ήταν απλά όρμηκοι και έτοιμοι να δρέψουν δάσους εξουσίας ακόμη. Σε λίγο καιρό θα είναι κι αυτοί έτοιμοι όπως οι «Κ-Νίτες».

Στηθηκε λοιπόν το εναπομένον μεγάλο - παραταξιακό κλιμάκιο της ΕΦΕΕ στην τιμητική θέση κι άρχισαν να περνούν από μπροστά του σε σχηματισμούς τα σήματα και οι ουλαμοί. Μπροστά ο διοικητής να χαιρτά κι από πίσω οι ΕΦΕΕ - τζήδες κλίανρι, σε στάση απόλυτης προσοχής. Η φωτογραφία, που δημοσιεύτηκε στην «Ελευθεροτυπία» παρουσιάζει μια ανάγλυφη κομμική - τραγική κατάσταση.

Άραγε οι «Κ-νίτες» και οι «σινεταίροι» τους άκουσαν το βρισίδι, το ανάθεμα και την αγανάκτηση των φαντάρων που τους είχαν φοβίσει στις δοκιμαστικές παρελάσεις;

Για το άλλο, για το αίμα των θυμάτων του Πολυτεχνείου δεν τους το θυμίζουμε, γιατί από τότε ήταν τόσο εχθρικοί, που χρειάστηκε να περάσουν μόνο 15 χρόνια για να το σβύσουν απ' την ουσία του εγκεφάλου τους.

Ο λαός όμως και οι κομμουνιστές δεν ξεχνούν...

ΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΧΤΥΠΟΥΝ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΖΟΝΤΑΙ, ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΨΕΥΤΟ - ΚΚΕ

Τα σώματα ασφαλείας είναι μετά το στρατό το πιο βασικό στήριγμα της αστικής κρατικής μηχανής και της πολιτικής εξουσίας. Επιλεγμένη η πρόσληψη και η στελέγωσή τους από άτομα, που μπορεί να προέχονται απ' τα λαϊκά στρώματα, αλλά και που σε γενικές γραμμές έχουν τάξει τους εαυτούς τους και τις συνειδήσεις τους στην υπηρεσία του αστικού κράτους, της πολιτικής εξουσίας και φυσικά ενάντια στις απαιτήσεις και τις κινητοποιήσεις του λαού, που στρέφονται κατά του κράτους και της εξουσίας.

Οι αστυφύλακες συνδικαλιζονται «εκ του πονηρού». Προβάλλουν βασικά τα συντεχνιακά τους αιτήματα για τα επίπεδα διαβίωσής τους και τα οποία τόσο κραυγαλέα προβάλλει η - 17 Νοέμβρη», μιλώντας στην προκήρυξη της για τους αθλήτες και βρωμερούς κοιτώνες τους. Μέχρι στιγμής καλύτερος προπαγανδιστής των αιτημάτων των αστυφύλακων «για καλύτερες συνθήκες δουλειάς» δεν έχει παρουσιαστεί.

Κάνουν οι αστυφύλακες κεντρική εκδήλωση σε αίθουσα ξενοδοχείου και παρερισκόνατο ο Πεσματζόγλου κιο Καλούδης του ψεύτο - ΚΚε. Ο πρώτος πάει εκεί, γιατί νομίζει με την ευρωπαϊκή φαντασία του πως κάτι τέτοιο συμβαίνει κι εδώ, μιας και στην Ευρώπη ο συνδικαλισμός των αστυνομικών είναι από χρόνια θεσμοθετημένος και κατοχυρωμένος. Αυτονού θα τού 'ρθει κατακέφαλα... Με τον άλλον όμως, τον Καλούδη του ψεύτο - ΚΚε γίνεται ο χαμός. Τα χειροκροτήματα και οι επικρομασίες αγγίζουν τα όρια της υστερίας. Ο Καλούδης χομογελάει και έζει γιατι. Οι σπόγγες γραμμής των συνδικαλιζόμενων και ασυνδικαλιζόμενων αστυφύλακων με την γραμμή του ψεύτο - ΚΚε και με τα δείγματα πρακτικής του συγχρονίζονται ταυτίζονται κι επικοινωνούν.

Στην προοπτική της «νύχτας» του ψεύτο - ΚΚε, είναι η διεύθυνση και χειραγώγηση των σωμάτων ασφαλείας από δικούς του ανθρώπους, που να διατηρούν τον καταπιεστικό αστικό κρατικό μηχανισμό, να στηρίζουν μια ρωσώφιλη και σοσιαλφασιστική εξουσία και να εξοντώνουν τους δημοκράτες, τους αγωνιστές κι επαναστάτες, που υψώνουν το ανάστημά τους απ' τη μεριά του λαού.

Στην προοπτική των κομμουνιστών, βρίσκεται η απονύρωση των σωμάτων ασφαλείας ενάντια στους λαϊκούς αγώνες και ο περιορισμός τους στο πλαίσιο του ανεπαρκούς αστικού δικαίου. Κι ακόμη παραπέρα, στο καθεστώς του σοσιαλφασισμού, η διάλυσή τους και η αντικατάστασή τους από λαϊκά ελεγχόμενη και ανακλητή, αυτοδιοικούμενη λαϊκή πολιτοφυλακή μέσα απ' τις γραμμές της δικτατορίας του προλεταριάτου.

Τα παλαμάκια των αστυφύλακων στο ψεύτο - ΚΚε και ο χαριεντισμός αυτού του κόμματος μαζί τους πρέπει να κρατούν σε επαγρύπνηση και επιφυλακή τον λαό, τους δημοκράτες, τους αγωνιστές και προπαντός τους κομμουνιστές.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΚΟΥ

Το θέμα είναι να μπει το νερό σ' αυλάκι. Μετά άστο να τρέχει. Κι αυτό χρειάζεται κόπους και θυσίες. Χρειάζεται μια διάσπαση, χρειάζεται ο πρακτικομηριασμός, εκβιασμός συνειδήσεων, θεατρινισμός, και κυρίως υπόκλιση στο μεγάλο αυτοκράτορα.

Όλα αυτά τα καταφέρνει μια χαρά μέχρι τώρα ο Κύρκος. Μετά τη συνάντησή των δύο «αρχηγών» τον περασμένο Οκτώβρη, ακολούθησαν δυο συναντήσεις των ομάδων εργασίας του ψεύτοΚΚε και της «ΕΑΡ» προκειμένου να προχωρήσουν στην προγραμματική τους σύγκλιση. Το νεύρο του Κύρκου φαίνεται να παίρνει σάρκα και οστά.

Για την διάσπαση στο παλαιό «Κ-ΚΕ εσωτερικού πριν 2 χρόνια είχαμε πει ξεκάθαρα ότι αυτή έγινε με πρωτεργάτη τον Κύρκο ακριβώς για να πραγματοποιηθεί αυτός ο σκοτεινός του στόχος η ένωση του με το κόμμα του Φλωράκη. Χρόνια πάλευε γι' αυτό.

Ο Φλωράκης του (θετε είναι ορα. Να οίγει το «Κ» από τον τίτλο τους. Αυτό το καταφέρει ο Κύρκος με τη διάσπαση. Το βασικό βήμα έγινε. Από και και πέρα ο «άρατος» των φιλάντων καθημερινά. Στις δυο αυτές τελευταίες συναντήσεις τους επικελήθηκε το «πολιτικό κλιμά» όπως οι ίδιοι δήλωσαν σε κείμενο ανακοίνωσης.

Το παιχνίδι αυτών των ρεβιζιονιστών μπορεί να συνεχίζεται με επιτυχία αλλά θα έχει όσχημο τέλος. Γιατί δεν έχει καμιά σχέση με σύγκλιση αριστερών δυνάμεων. Πρόκειται για το ισχυρίσισμα των φωνιάδων της αριστεράς και του παλιού ΚΚε. Αυτοί σήμερα προκειμένου να αρπάξουν εξουσία για λογαριασμό των Ρώσων αφεντικών τους παίζουν μπτό το θέατρο πίσω από τις πλάτες του λαού, έδω και ενάντια στα λαϊκά αιτήματα. Πρόκειται για δύο τσαρλατάνους υστεροφροντιστές που προδίδουν το λαό τόσο χρόνια και στην πράξη και στα λόγια. Μπροστά στην υπεραπλή αναλογική η αυτοκρατορία του Περίσσο «μαζεύει» τα απομεινάρια της.

Και ο γλοιώδης ποντικός αγωνία να πέσει όσο πιο γρήγορα μπορεί στην αγκαλιά των «σιντρώκων» της.

απέναντι όχθης» όπως πάντα τους υποκλιούσε.

Ατελειστικά μόνο του το «ΕΑΡ» «λαϊκό» της αριστεράς» εκπαιρεί μια θέση στους δυνάστες... Και ο «δυνατός» που τώρα τάχον χιπιρά ο πόνος για την Αριστερά στο σύγχρονο κόσμο τον καλοδέχεται, έπιμνος πάντα να δώσει μια σφαλιάρα στο «ΕΑΡ» αν τολμήσει να ζεωναντιμλήσει στην ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Ο Μπανιάς μέχρι στιγμής δεν «τα βρήκε» με την οικογένεια. Επίσης μια μεριά στο κόμμα του Κύρκου ακόμη αντιστέκεται. Θα πάνε μέχρι το τέλος.

Σ' αυτή την κρίσιμη πολιτική κατάσταση για το λαό και τον τόπο μας, όπου οι συγκρούσεις στις 3 φράζες του ΠΑΣΟΚ οξύνονται όπου οι πιο βρωμικοί φωνιάδες καθίστανται, που κερταρχεί η σύγκλιση, το θέμα, η συννομοσία, χωρίς η πραγματική τάξη και ο λαός να παίρνει μια δράση στο μεροκάματο του οι ρεβιζιονιστές - βάζουν το νερό σ' αυλάκι - το δηλώσαν κομματικά κυκλώ του ψεύτοΚΚε Ελευθεροτυπία 19.11.88). Είναι όμως τόσο βρωμικοί που θα καταλήξει εκεί που το αξίζει - στο βόθρο των περιπτώσεων της ιστορίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η ανακήρυξη παλαιστινιακού κράτους είναι ένας σταθμός στην ιστορία της παλαιστινιακής εθνικοαπελευθερωτικής επανάστασης. Εικοσιπέντε περίπου χρόνια μετά την ίδρυση της ΟΑΠ ο πεισματάρικος αυτός λαός έρχεται να δρέψει την πρώτη του μεγάλη πολιτική νίκη. Οι Παλαιστίνιοι ανακηρύσσουν δικό τους κράτος πάνω στο έδαφος της Παλαιστίνης και αυτό το κράτος το αναγνωρίζουν ήδη δεκάδες χώρες μέλη του ΟΗΕ. Το Ισραήλ και ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός βρίσκονται σε πολύ

δύσκολη θέση. Αλλά και η ρωσική υπερδύναμη δεν είναι ενθουσιασμένη με αυτή την εξέλιξη. Όσο για τον κολαούσο της στην περιοχή, την Συρία, αυτή δεν έχει αναγνωρίσει το νέο κράτος και έχει εκφράσει ανοιχτά την αντίθεση της σ' αυτή την απόφαση της ΟΑΠ. Αυτή η εξέλιξη είναι η απόδειξη της πραγματικής πολιτικής ανεξαρτησίας που κατάχτησε η παλαιστινική επανάσταση από τους ανοιχτούς εχθρούς και τους «προστάτες» της.

Χρειάστηκε πραγματικά αυτό το κίνημα να αντέξει στις τρομοκρατικές επιθέσεις των σιωνιστών και τις σφαγές της Σαμπρά και Σατίλα αλλά και στην παγκόσμια τρομοκρατικό-διεθνική επίθεση του σιωνισμού. Χρειάστηκε να τόλμη ο λαός να αντέξει στις σφαγές των Ιορδάνων του Χόνσεϊν στα 1971 αλλά και στη μεγάλη παρατεταμένη επιχείρηση εξόντωσης του παλαιστινιακού λαού από τη Συρία, τους πράκτορες της μέσα στο Παλαιστινιακό κίνημα και τους σπιτες με την ενθάρρυνση των σοσιαλϊμπεριαλιστών. Χρειάστηκε να αντέξει στην παρατεταμένη διπλωματική και προπαγανδιστική επίθεση των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών, στα έσοδα χτυπήματα τύπου Καμλ Ντεϊβίντ, στην απαιτηση των ΗΠΑ για έναν αθέλω συμβιβασμό με το Ισραήλ. Χρειάστηκε να αντέξει στις διασπαστικές μανούβρες των ρωσών σοσιαλϊμπεριαλιστών που είναι ειδικό στα πλοκάμια χτυπήματα ιδιαίτερα με την αξιοποίηση των τεχνοκρατικών φραξιών της ΟΑΠ και των αραβικών χωρών με τεχνοκρατική εξωτερική πολιτική. Αλλά πάνω απ' όλα χρειάστηκε η μεγάλη μαζική επαναστατική εξέγερση στα κατεχόμενα, ο πόλεμος

με τις πέτρες, η περιφημη πια ντιφάντα. Αυτή η μεγαλειώδης εξέγερση των πιο φτωχών τάξεων του Παλαιστινιακού έθνους και κείνων ακριβώς που έχουν ταυτόχρονα τη μεγαλύτερη εδαφική πρόσδεση με ένα τμήμα της Παλαιστίνης, έδωσε στη παλαιστινική επανάσταση τη διεθνή μαζική πολιτική ακτινοβολία και συμπνοια που έλειπε ακόμα από το παλαιστινικό κίνημα. Βέβαια πολλοί αστοί φιλελεύθεροι βγήκαν να σερβίζουν τώρα την «ντιφάντα» σαν ειρακική μέθοδο, σαν τη μόνη σωστή σε αντίθεση με την ένοπλη επανάσταση και τον στρατό της ΟΑΠ. Μα η ντιφάντα δεν είναι παρά μια πλευρά της παλαιστινικής επανάστασης που ποτέ δεν θα υπήρχε δίχως τα ένοπλα τμήματα της ΟΑΠ, αυτά που κρατήσαν την παλαιστινική πολιτική παρουσία ζωντανή απέναντι στις επιθέσεις των σιωνιστών, της Συρίας και των αυτών. Αλλά και παρά πέρα η «ντιφάντα» προετοιμάζει την ένοπλη εξέγερση στα κατεχόμενα σε μεγαλύτερη κλίμακα από ότι πριν. Το ζήτημα της απελευθέρωσης δεν θα το κρίνουν σε τελείως αναλλοίωτη οι πέτρες, αλλά τα τουφέκια,

και τα πολυβόλα, όπως τα ντιφάντσια και τα πολυβόλα χρειάστηκαν και σε αυτή την πολιτική πράξη της ανακήρυξης του παλαιστινιακού κράτους. Γιατί ο δρόμος παραμένει μακρός. Η ανακήρυξη δεν σημαίνει και ντε φакτο ύπαρξη κράτους. Η ΟΑΠ δεν μπορεί να κηρύξει ούτε καν στα κατεχόμενα, με την έννοια ότι η πολιτική εξουσία βρίσκεται στην συντριπτική κλίμακα πέρα της στα χέρια των εσβολέων σιωνιστών και όχι στην παλαιστινική αυτοδιοίκηση, ακόμα και μετά τη χειραφέτηση της από την Ιορδανία. Ακόμα όμως και τα όρια αυτού του νέου κράτους δεν προσδιορίζονται στη διακήρυξη που φέρισε το παλαιστινιακό εθνικό συμβούλιο. Η πάλη για αυτά τα όρια θα είναι το βασικότερο αντικείμενο του παλαιστινικού αγώνα από δω και μπρος. Σ' αυτό το ζήτημα θα επικεντρωθούν από δω και μπρος οι αντιπαράθεσεις ανάμεσα στο αντιδραστικό και στο προοδευτικό στρατούς στο ζήτημα της παλαιστινιακής επανάστασης. Αλλά εκτός από τα παραπάνω υπάρχει και μια σοβαρή πολιτική υποχρέωση της ΟΑΠ που συνδέεται με την πράξη της ανακήρυξης. Πρόκειται για την ανοιχτή αναγνώριση των αποφάσεων 242 και 338 του ΟΗΕ. Αυτές αναφέρονται με τη σειρά τους στην αναγνώριση της ύπαρξης του κράτους. Σ' αυτή την κατεύθυνση πέντε χρόνια ο ιμπεριαλισμός και ο σοσιαλϊμπεριαλισμός της ΟΑΠ Η ΟΑΠ

ποχήρησε για να έχει την ελάχιστη διπλωματική πίσση και να φέρει στη μεγαλύτερη υπομόμωση το Ισραήλ. Εμείς δεν είμαστε σε θέση αυτή τη στιγμή να κρίνουμε αν ουσία ή όχι (κανε η ΟΑΠ μια τέτοια υποχώρηση. Όμως θα πρέπει να αναγνωρίσουμε τους αμερικάνικους σχέτισμούς αυτής της περιόδου για τα επαναστατικά κινήματα σε παγκόσμια κλίμακα καθώς και το γεγονός ότι το ζήτημα των ορίων του παλαιστινιακού, όπως και του ισραηλινού κράτους, θα κρίνει και τα

Αυτή η εξέλιξη είναι η απόδειξη της πραγματικής πολιτικής ανεξαρτησίας που κατάχτησε η παλαιστινική επανάσταση από τους ανοιχτούς εχθρούς και τους «προστάτες» της.

ΕΣΣΔ ΟΙ ΕΘΝΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Η βασική αντίθεση της πολιτικής Γκορμπατσώφ είναι η εξέγερση. Να καθιερωθεί η Δύση δίχως να χρησιμοποιηθεί η Ανατολή.

Η βασική αντίθεση της πολιτικής Γκορμπατσώφ είναι η εξέγερση. Να καθιερωθεί η Δύση δίχως να χρησιμοποιηθεί η Ανατολή. Ο Γκορμπατσώφ έχει ένα όριο όταν πουλάει δημοκρατία στη Δύση για να αποκομίσει τα μελλοντικά του θύματα. Το όριο αυτό είναι η εξέγερση των λαών της ΕΣΣΔ. Αυτό δείχνει η εξέγερση των λαών της Βαλτικής. Αυτές οι εθνότητες, στη Λιθουανία, την Εσθονία και την Λετονία πίστεψαν στις δημοκρατικές διακηρύξεις του Γκορμπατσώφ, φτιάξαν μέτωπα υπέρ της περestroika και έκριναν ότι ήρθε η ώρα για την ανεξαρτησία. Εμείς είχαμε επισήμει πριν δύο χρόνια ότι τα λόγια του Γκορμπατσώφ, και όχι μόνο οι πράξεις του, προετοιμάσαν επίθεση μεγαλύτερου ελέγχου ενάντια στις μη ρωσικές εθνότητες. Όμως αυτή η επίθεση δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί παρά μόνο ενάντια στις γενικόλογες ψευδοδημοκρατικές διακηρύξεις του Γκορμπατσώφ. Αυτό λοιπόν συμβαίνει σήμερα ενώ οι λαοί της Βαλτικής κυττάζουν προς το Κρεμλίνο περιμένοντας περισσότερη ανεξαρτησία τους έρχεται η ψυχρολουσία. Ο Γκορμπατσώφ έχει ετοιμάσει δύο τροποποιήσεις στο Σύνταγμα της ΕΣΣΔ που περιορίζουν την υποτιμωμένη ανεξαρτησία των σοβιετικών εθνότητων απέναντι στην κεντρική δηλαδή τη ρωσική εξουσία. Όμως ακριβώς επειδή περιμέναν περισσότερη ανεξαρτησία πίεζαν όλο και περισσότερο σ' αυτή την κατεύθυνση. Αυτές οι ελλείψεις ζωντανέψαν τους παλιούς πόθους και προκάλεσαν μια πραγματική εξέγερση. Η προδοσία αυτών των ελλείπων, η ψυχρολουσία θα έχει εδώ, ήδη είχε, αντίθετα αποτελέσματα. Σε μια δραματική συνεδρίαση του το εσθονικό Σοβιέτ καταδίκασε τις τροποποιήσεις Γκορμπατσώφ ενώ πήρε ταυτόχρονα μια σειρά αποφάσεων που είχαν σαν στόχο να κάνουν την Εσθονία πολύ ανεξάρτητη από ότι πριν. Η πιο βασική ήταν εκείνη που τονίζε πως καμία κεντρική απόφαση της σοβιετικής κυβέρνησης δεν θα εφαρμόζεται αν δεν ψηφιστεί από το τοπικό Σοβιέτ. Ανάλογες αντιδράσεις, με λιγότερο όμως θεαματικά αποτελέσματα υπήρξαν και στην Λιθουανία και τη Λετονία. Τόσο έντονα και ξαφνικά ήταν όλα αυτά που στα γρήγορα ο Γκορμπατσώφ έπεσε να τις τροποποιήσει. Βέβαια φρόντισε μέσω τριών απεσταλμένων του, μελών του Π. Γ., να τονίσει και στις τρεις χώρες ότι δεν θα ανεχτεί καμία κίνηση πραγματικής ανεξαρτησίας. Γιαυτόχρονα άρχισε τις ενέργειες της διάσπασης των «λαϊκών μετώπων» που συγκροτήθηκαν για την ανεξαρτησία και με τη σημαία της περestroika. Έφτιαξε δηλαδή νέα «λαϊκά μέτωπα» που όμως προπαγανδίζουν «την ενότητα» ανάμεσα στις σοβιετικές δημοκρατίες, δηλαδή ενάντια στην ανεξαρτησία. Γιατί η ανεξαρτησία ταυτίζεται με τη διάσπαση στα χείλη του σοσιαλφασισμού. Βέβαια και αυτές οι επιτροπές έχουν στην σημαία τους την περestroika. Αυτή η περestroika είναι η πραγματική. Δεν θ' αργήσει πολύ η εποχή που η λέξη περestroika μέσα και έξω από την ΕΣΣΔ θα γίνει συνώνυμη της απάτης και του φασισμού. Δεν θ' αργήσει γιατί η δημαγωγία θ' ανοίξει φρεσάτσια που δεν θα μπορεί να κλείσει κανένας καγκεμπίτικος φελλός.

Ομιλία του σ. Η. Ζαφειρόπουλου

ΕΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 4

Αυτοί τα έχουμε βάλει με τον Καραμανλή, η «Αυρινή» κ.λπ. Αυτή η ομάδα του Στρατού γιατί τον θεωρούν υπεύθυνο για την τραγωδία της Κύπρου, υπεύθυνο της Ζιρίχης, υπεύθυνο γιατί δεν αντέδρασε στον Αττίλα 2.

Γι' αυτό πήγανε στη Βουλή να βγάλουν σκάνδαλο ενάντια στον Καραμανλή, οπότε τον κτεπήσαν και τον κτεπάνε ακόμα.

Έχουν κύριο εχθρό τη Ν.Δ. «θα ανοίξουν τα ξερονήσια» λέει η Αιριανή, δηλ. ο Κοινοβουλευτισμός «θα ανοίξουν τα ξερονήσια, έρχεται ο Μητσότακης», οπότε αυτόματα η ΝΔ έχει κύριο εχθρό τον Κοινοβουλευτισμό.

Κύριο εχθρό τον έχει και ο Φλωράκης γιατί βλέπετε αυτή τη συμπλοκή. Δεν είναι συμπλοκή που θα κρατήσει πολύ. Ο Φλωράκης παι και με το διαβόλο. Δεν έχει πρόβλημα. Τώρα πάει με τη ΝΔ. Δεν έχει πρόβλημα ποιος θα γίνει ο μάσας αυτές του ΠΑΣΟΚ που είναι «Αντιδυσίες», λέει και το ΠΑΣΟΚ έχει κάνει πιο αριστερή πολιτική από τη ΝΔ.

Εν πάσει περιπτώσει όμως είναι κάτω ο Καραμανλής, κάτω ο Καραμανλισμός, κάτω ο Μητσότακης και έτσι ο Μητσότακης έχει φτιάξει ενότητα με τον Φλωράκη. Και ο Φλωράκης με τον Μητσότακη.

Τελικά η ΝΔ με αυτή της τη πολιτική θα φάει το κεφάλι της. Η ΝΔ, περιμένει ότι θα γίνει διάσπαση στο ΠΑΣΟΚ γιατί ο Μητσότακης λέει «δέχομαι και ψευτοπαύλη αναλογική». Περιμένει δηλ. ο Αλευράς να πάρει ένα κομμάτι από το ΠΑΣΟΚ και να πάει να ενωθεί μαζί του ή με τους κεντρώους, περιμένει ότι θα ριζεί το ΠΑΣΟΚ και δεν βλέπει ότι θα έλθει το τέλος αυτής της Διυκόφυλης Ν.Δ., όταν θα φτιαχτεί κυβέρνηση σοσιαλισμού! Φλωράκη Παπανδρέου, όταν γίνει αποδεχτή η απλή αναλογική. Τότε πάλι η κριση αντίθετη θα γίνει με μπλόκο εκείνου του ΠΑΣΟΚ που θα διαμορφωθεί, με τον Φλωράκη, ενάντια στη ΝΔ.

Αυτή είναι η κίνηση κατά τη γνώμη μας των πραγματών. Τώρα δεν είναι σίγουρο ότι θα μπορούσε να επιβιώσει σώνει και καλά μια ρωσική λύση στην Ελλάδα, γιατί υπάρχουν αντίθετοι παράγοντες. Αμερικάνικος παράγοντας που μπορεί μάλιστα να δημιουργήσει και μεγάλα επεισόδια, μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα, μπορεί

αυτοδιοίκηση, ακόμα και μετά τη χειραφέτηση της από την Ιορδανία. Ακόμα όμως και τα όρια αυτού του νέου κράτους δεν προσδιορίζονται στη διακήρυξη που φέρισε το παλαιστινιακό εθνικό συμβούλιο. Η πάλη για αυτά τα όρια θα είναι το βασικότερο αντικείμενο του παλαιστινικού αγώνα από δω και μπρος. Σ' αυτό το ζήτημα θα επικεντρωθούν από δω και μπρος οι αντιπαράθεσεις ανάμεσα στο αντιδραστικό και στο προοδευτικό στρατούς στο ζήτημα της παλαιστινιακής επανάστασης. Αλλά εκτός από τα παραπάνω υπάρχει και μια σοβαρή πολιτική υποχρέωση της ΟΑΠ που συνδέεται με την πράξη της ανακήρυξης. Πρόκειται για την ανοιχτή αναγνώριση των αποφάσεων 242 και 338 του ΟΗΕ. Αυτές αναφέρονται με τη σειρά τους στην αναγνώριση της ύπαρξης του κράτους. Σ' αυτή την κατεύθυνση πέντε χρόνια ο ιμπεριαλισμός και ο σοσιαλϊμπεριαλισμός της ΟΑΠ Η ΟΑΠ

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΗΣ «17 Ν» ΠΟΛΙΤΕΥΕΤΑΙ...

Οι Ρώσοι δεν χάνουν τον καιρό τους. Με τη πρακτορεία τους, τα μίσθαρνα και τα δολοφονικά αποσπάσματα τους, επενδύουν στην σκανδαλόλογία και την ημερολόγια των ημερών για να δημιουργήσουν πολιτικό κλίμα ψευτο-«κάθαρσης» και σκανδαλοσασισμού, τέτοιο που να φέρει τους πολιτικούς εντολοδόχους τους στην εξουσία.

Μέσα σ' αυτό το πολύπλοκο πλαίσιο της σοσιαλφασιστικής δραστηριότητας «ενεργοποιήθηκε» και το δολοφονικό αποσπάσμα της «17 Ν» Νοεμβρίου. Αυτή τη φορά όμως χωρίς κομπορμία και μπάμπες. Οι τελευταίες δολοφονικές τους ενέργειες δημιούργησαν δυνατό λαϊκό ρεύμα καταδίκης, υποτροφής και διασφάλισης, ακόμη και για πολλούς συμπαιδωμένους τους.

Ταυτόχρονα θέλησαν να διευρύνουν την πολιτική τους βάση και να βάσουν τα θεμέλια μιας πολιτικής οργάνωσης που να στηρίζει τη σοσιαλφασιστική τρομοκρατική ομάδα.

Αυτή την ώρα εισέβαλαν μπροστά στο σενάριο του «πολιτικού σκέλους» της «17 Ν» για να δημαγωγήσει και να συσπειρώσει τριγύρω του τους κοινωνικά απομονωμένους και πολιτικά «φραγμένους» της αντι-εξουσιαστικής φιλοσοφίας και τα θύματα - «στημένες» λεμονόκουπες της ψευτο-αριστεράς.

Η «πολιτική» επιστολή - προκήρυξη της «17 Ν» στο «έθνος» ισοπέδωσε και εξομοίωσε το σκάνδαλο Κοσκωτά με όλα τα προηγούμενα γνωστά σκάνδαλα και ιδίως αυτά της περιόδου, που κυβερνούσε η «Ν.Δ.». Στόχος του ελιγμού αυτού ήταν να ελαφρώσει το σμάρτι των πολιτικών εθνών του Α. Παπανδρέου και του φίλου - Γκορμπατσώφικού ιδεολογικού πολιτικού ρεύματος. Αυτή άλλωστε ακριβώς ήταν και η θέση του Φλωράκη στη Βουλή.

Παράλληλα πέται προκήρυξε έξω απ' τα γραφεία της «Ελευθεροτυπίας» με μια κίνηση, που μεφεύγει από τα πλαίσια του συνταγματισμού και της παράνομης δράσης και που θέλει να δείξει μια φανερή δράση και «άνοιγμ» προς τα έξω.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Η αναγραφή συνθημάτων στους τοίχους δείχνουν πως η «17 Ν» αποφάσισε να «πολιτευτεί» ανοιχτά και να αξιοποιήσει το πολιτικό ρεύμα, έτσι και μισοψηφικό, που την σπασέχεται.

Με μια όμως διαφορά. Οι εκτελεστές του δολοφονικού αποσπάσματος θα είναι αθάνατοι και απροσπέλαστοι, διατηρώντας τον κλειστό χαρακτήρα της σοσιαλφασιστικής δράσης - αποσπάσματος, ενώ «οι άλλοι» οι συμπαιδωμένες θα είναι οι εργασιοθεραπευόμενοι του πολιτικού σκέλους.

Τα χ'ουν όμως σκεφτεί όλα, γιατί κι αυτοί θα είναι νομικά καλυμμένοι, μιας και δεν υπογράφουν σαν «17 Ν» αλλά «για το ταίρι η το όνομα με τη 17 Νοεμβρίου» σύμφωνα με το προηγούμενο των «φίλων Τσουτσουβή» που δεν έπαθαν τίποτα. Πονηροί οι Ρώσοι και οι πράκτορές τους. Δεν μπορούν όμως να συναγωνιστούν την εξυπνάδα και την αιδωδερκία του λαού.

ΣΥΝ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ.

ΟΙ ΑΦΙΣΣ ΤΗΣ «ΑΚΕΠ» ΤΑ ΜΙΣΘΩΡΝΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Η «ΑΚΕΠ», ο τζουτζής του σοσιαλφασισμού ξαναχτύπησε. Αυτή τη φορά χωρίς «εργάτες... υφαι και τριαντάφυλλα». Μέσα στη φοβία της έριξε τη μάσκα, που λιγότερο ξεγέλασε.

Τώρα δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο. Αυτό του μίσους και της εχθρότητας ενάντια στον λαό. Σκαρπός αφίσσες, που στη μια δείχνει τον λαό γονατιστό να προσκυνά τους Παπανδρέου - Μητσότακη, προκαλώντας και χλευάζοντας τη λαϊκή δημοκρατική συνείδηση. Στην άλλη, αφού τονίζει πως «ο λαός χάνει εθνική» κλείνει με το κρετικό «οι λαοί έχουν τους ηγέτες που τους ταυρίζουν».

Τι είναι αυτό; Μήπως είναι «πρόκληση» για να αφυπνιστούν οι λαϊκές συνειδήσεις; Όχι δεν είναι!

Η «ΑΚΕΠ» με τα συνθηματά της χτυπάει στον πταύρο την πολιτική συνείδηση και την δημοκρατική λαϊκή ενσθήση. Προτρέπει τις μάζες να πάψουν να σκέφτονται, να αθροίζουν εμπειρίες και να διαμορφώνουν πολιτική κρίση και γνώμη. Προτρέπει τον λαό να αποδεχτεί μοιρολατρικά την διαφώντευση του από πολιτικές ηγεσίες, που του κάθονται στο σβήρκο και τον λιανίζουν.

Η «ΑΚΕΠ», αυτό το μαγαζάκι της Ρωσικής πρεσβείας, προβάλλει τις σκευές του Γκορμπατσώφικου αφεντικόν της: «Αφού τέτοιος είναι ο λαός σου αρμόζει ο γυνός». Δηλαδή, αυτός που ακουγεται απ' τα στόματα των «λοιμύων» των χασοσοπιτών και των τριμπουκών των σκολαδικών, πως «μια γούνα η ένας Παπαδόπουλος χρειάζεται σ' αυτόν τον παλιο-λαό που κάθεται και τ' ανέχεται στην πλάτη του».

Αυτός είναι ο πολιτικός χώρος της «ΑΚΕΠ» και μ' αυτόν προσπαθεί να δηλητηριάσει την δημοκρατική λαϊκή συντριπτική πλειοψηφία. Στόχος της να προβάλλει «την αναγκαιότητα» του φασισμού και μάλιστα του εργοδότη της, του σοσιαλφασισμού που εμπνέεται και καθοδηγείται απ' το ψεύτικο και πάπιο χαμόγελο του Γκορμπατσώφ.